

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 183

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

57e jaargang

14 juni 2014

Inhoud

I *Resoluties, aanbevelingen en adviezen*

RESOLUTIES

Raad

2014/C 183/01	Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 mei 2014 over het overzicht van het proces van gestructureerde dialoog over onder meer de sociale insluiting van jongeren	1
2014/C 183/02	Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 mei 2014 over een werkplan voor Jeugdzaken van de Europese Unie voor 2014-2015	5
2014/C 183/03	Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 21 mei 2014 betreffende het werkplan van de Europese Unie voor sport (2014-2017)	12

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Raad

2014/C 183/04	Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over het stimuleren van ondernemerschap bij jongeren om de sociale inclusie van jongeren te bevorderen	18
2014/C 183/05	Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over een doeltreffende lerarenopleiding	22

2014/C 183/06	Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over meertaligheid en de ontwikkeling van taalcompetenties	26
2014/C 183/07	Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over kwaliteitsborging in onderwijs en opleiding	30
2014/C 183/08	Conclusies van de Raad van 21 mei 2014 over cultureel erfgoed als strategische hulpbron voor een duurzaam Europa	36
2014/C 183/09	Conclusies van de Raad van 21 mei 2014 over gendergelijkheid in de sport	39

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

RAAD

Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 mei 2014 over het overzicht van het proces van gestructureerde dialoog over onder meer de sociale insluiting van jongeren

(2014/C 183/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN DER LIDSTATEN,

I. HERINNEREND AAN HETGEEN VOLGT:

1. De resolutie van de Raad over een nieuw kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) ⁽¹⁾ beschouwt alle jongeren als een hulpbron voor de samenleving en geeft het recht van jongeren om deel te nemen aan de ontwikkeling van hen betreffende beleidsmaatregelen gestalte door middel van een permanente gestructureerde dialoog met jongeren en jeugdorganisaties.
2. In de resolutie van 27 november 2012 ⁽²⁾ van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over het overzicht van de gestructureerde dialoog met jongeren over de deelname van jongeren aan het democratische leven in Europa, wordt gesteld dat sociale inclusie de algemene thematische prioriteit is voor Europese samenwerking in jeugdzaken in de derde werkcyclus van 18 maanden (de periode van 1 januari 2013 tot en met 30 juni 2014).

II. ONDERSCHRIJVEN HET VOLGENDE:

3. De gestructureerde dialoog is een participatief proces, en de uitkomst van de derde werkcyclus van 18 maanden is gebaseerd op de resultaten van de nationale raadplegingen tijdens het Ierse, het Litouwse en het Helleense voorzitterschap, alsook de EU-jeugdconferenties in maart 2013 in Dublin, in september 2013 in Vilnius en in maart 2014 in Thessaloniki.
4. De gezamenlijke conclusies van de jeugdconferentie in Dublin gingen vooral over de volgende prioriteiten: werkgelegenheid, participatie, welzijn, ondersteuningsinstrumenten (sociale en jeugddiensten), jeugdorganisaties en hoogwaardig jeugdwerk; zij werden in mei 2013 aan de voor jeugdzaken verantwoordelijke ministers in de Raad Onderwijs, Jeugdzaken, Cultuur en Sport gepresenteerd ⁽³⁾.
5. De gezamenlijke conclusies van de jeugdconferentie in Vilnius gingen vooral over de volgende prioriteiten: onderwijs, begeleiding, overgang van school naar werk, omstandigheden op de arbeidsmarkt, autonomie, de rol van jeugdorganisaties en sectoroverschrijdende samenwerking; zij werden in november 2013 aan de voor jeugdzaken verantwoordelijke ministers in de Raad Onderwijs, Jeugdzaken, Cultuur en Sport gepresenteerd ⁽⁴⁾.
6. De gezamenlijke aanbevelingen van de jeugdconferentie in Thessaloniki gingen vooral over de volgende prioriteiten: onderwijs van hoge kwaliteit, kwaliteitsvolle overgang, hoogwaardige banen, intergenerationele dialoog en intergenerationeel leren, actieve insluiting, ondernemerschap bij jongeren en sociaal ondernemerschap ⁽⁵⁾.
7. In het kader van het programma Erasmus+ zijn betere financieringsmogelijkheden beschikbaar gesteld als ondersteuning van de gestructureerde dialoog, zoals rechtstreekse jaarlijkse subsidies aan de nationale werkgroepen.

⁽¹⁾ PB C 311 van 19.12.2009, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 380 van 11.12.2012, blz. 1.

⁽³⁾ Doc. 7808/13.

⁽⁴⁾ Doc. 14177/13.

⁽⁵⁾ Doc. 7862/1/14 REV 1.

8. In het gezamenlijk EU-jeugd rapport van 27 november 2012⁽¹⁾ staat een evaluatie van de gestructureerde dialoog en wordt voorgesteld het proces voort te zetten door nadere evaluatie van het verloop en de uitkomsten van de gestructureerde dialoog, door de samenstelling van de nationale werkgroepen inclusiever te maken voor jongeren met verschillende achtergronden, en beleidsmakers ertoe aan te sporen de aanbevelingen van jonge mensen nog meer in aanmerking te nemen.
9. Een evaluatie van de gestructureerde dialoog moet een onderdeel zijn van het komende tweede EU-jeugd rapport en een overzicht bevatten van de bestudering van de uitkomsten van de gestructureerde dialoog op nationaal niveau en op EU-niveau.

III. ZIJN HET EENS OVER ONDERSTAANDE BEGINSELEN VOOR DE ONTWIKKELING EN VERBETERING VAN HET PROCES VAN DE GESTRUCTUREERDE DIALOOG:

10. De gestructureerde dialoog en de ermee verband houdende raadplegingen moeten gericht worden op de algemene thematische prioriteit die gezamenlijk wordt besproken door jongeren en beleidsmakers en die wordt vastgesteld door de Raad, zodat er gedurende alle cycli sprake zal zijn van een samenhangend, continu proces.
11. Er moet voor de cyclus van de gestructureerde dialoog een vereenvoudigde en duidelijke architectuur komen die de continuïteit van het algemene thema waarborgt en een betere tijdsbeheersing in de raadplegingen van jongeren mogelijk maakt.

In de eerste fase van elke cyclus moeten alle belanghebbenden tot een consensus en een aanpak van onderop komen met betrekking tot de door de Raad vastgestelde algemene thematische prioriteit, die dan een richtinggevend kader moeten vormen voor de dialoog in de daaropvolgende fasen.

In de tweede fase moeten er raadplegingen worden gehouden, die moeten leiden tot mogelijke oplossingen waarop de Raad moet worden geattendeerd, en moeten er tot slot aanbevelingen met betrekking tot de algemene thematische prioriteit worden geformuleerd.

In de derde fase moet de klemtoon liggen op het formuleren van concrete acties, die ter bespreking aan de Raad zullen worden voorgelegd.

12. Om de gestructureerde dialoog meer uitstraling te geven, moeten de nationale werkgroepen, bijgestaan door jeugdonderzoekers en jeugdwerkers, en waar passend in overleg met de lokale en regionale autoriteiten, ernaar streven dat jongeren, ook jongeren die nooit eerder aan de gestructureerde dialoog hebben meegedaan, actief betrokken raken. Netwerken inzake voorlichting aan en werk voor jongeren kunnen worden uitgenodigd de nationale werkgroepen te steunen in hun pogingen meer jongeren te bereiken, waar passend.
13. Om de kwaliteit van de bevindingen van de jeugdconferenties van het EU-voorzitterschap te vergroten, moeten de werkmethoden en het besluitvormingsproces voor die jeugdconferenties worden getoetst en herzien. De Europese Commissie en de lidstaten kunnen, met inachtneming van nationale bevoegdheden, een mechanisme overwegen voor het verstrekken, aan jongeren, van feedback over de haalbaarheid van de aanbevelingen die voortvloeien uit het proces van gestructureerde dialoog. De aanbevelingen kunnen waar passend in aanmerking worden genomen bij de ontwikkeling van beleid, om voor jongeren tot betere resultaten te komen.
14. Er moet een creatief participatief proces worden opgestart voor het ontwikkelen van een gemeenschappelijke en verbeterde zichtbaarheid voor de gestructureerde dialoog, zodat het proces een nationaal en Europees „merk” wordt. De Commissie moet het deel van de Europese portaalsite dat aan de gestructureerde dialoog is gewijd, verder ontwikkelen.

IV. ZIJN HET VOORTS EENS OVER HET VOLGENDE:

15. Jongeren mondig maken is de algemene thematische prioriteit in de gestructureerde dialoog met jongeren en jeugdorganisaties voor de volgende werkcyclus (1 juli 2014 tot en met 31 december 2015), als opgenomen in bijlage II.
16. De gekozen prioriteitsgebieden kunnen door ieder voorzitterschap worden aangevuld in het licht van mogelijke nieuwe ontwikkelingen.
17. De prioriteitsgebieden voor de volgende cyclus van het teamvoorzitterschap (1 januari 2016 - 30 juni 2017) moeten vooraf worden gedefinieerd.

⁽¹⁾ PB C 394 van 20.12.2012, blz. 15.

BIJLAGE I

De volgende prioriteitsgebieden zijn voortgekomen uit de gestructureerde dialoog en de jeugdconferenties in Dublin, Vilnius en Thessaloniki om de sociale insluiting van alle jongeren in Europa te verbeteren:

- het bevorderen van gelijke kansen voor alle jongeren, onder meer door middel van de validering van niet-formeel en informeel leren als manier om hen de kracht te geven actief aan een leven lang leren deel te nemen en hun inzetbaarheid te vergroten;
 - het bevorderen van samenwerking tussen onderwijsinstellingen, jeugdorganisaties en andere relevante belanghebbenden om de banden tussen informeel en niet-formeel leren en formeel onderwijs te verstevigen en aldus sleutelcompetenties van jongeren voor het leven te versterken en hun actieve participatie aan het maatschappelijk leven te bevorderen;
 - het bevorderen van gelijke toegang van jongeren tot rechten en kansen, zodat zij ten volle aan het maatschappelijk leven kunnen deelnemen;
 - het versterken van de sectoroverschrijdende samenwerking inzake en tussen lokale, regionale, nationale en Europese niveaus om aan de behoeften van jongeren te voldoen en te zorgen voor samenhangend beleid op het gebied van sociale insluiting.
-

*BIJLAGE II***Prioriteiten voor de Europese samenwerking in jeugdzaken in de periode van
1 juli 2014 tot en met 31 december 2015****Algemene prioriteit — Jongeren mondig maken**

Op het gebied van jeugdzaken is er een gevestigde praktijk van samenwerking tussen voorzitterschappen in de context van de gestructureerde dialoog tussen overheidsinstanties en jongeren. Jongeren mondig maken is de algemene thematische prioriteit voor Europese samenwerking in jeugdzaken in de periode van 1 juli 2014 tot en met 31 december 2015. Dat thema zal de rode draad zijn die zal zorgen voor continuïteit en samenhang in het werk van de drie voorzitterschappen. Het thema „Jongeren mondig maken” zal handelen over de toegang tot rechten en het belang van politieke participatie van jongeren.

Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 mei 2014 over een werkplan voor Jeugdzaken van de Europese Unie voor 2014-2015

(2014/C 183/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN DER LIDSTATEN,

I. INLEIDING

1. ERKENNEN dat de crisis, sinds de vaststelling van de Resolutie van de Raad over een nieuw kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018), het jeugdbeleid voor nieuwe problemen heeft gesteld en dat er op EU-niveau in jeugdzaken meer moet worden samengewerkt om deze problemen op adequate wijze op te lossen.
2. MEMOREREN dat er in het gezamenlijk jeugdrapport van de EU van 2012 wordt opgeroepen tot sterkere banden en meer samenhang tussen het nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) en de Europa 2020-strategie.
3. MEMOREREN de conclusies van de Raad van 16 mei 2013 over het optimaal benutten van het potentieel van jeugdbeleid bij het verwezenlijken van de doelen van de Europa 2020-strategie⁽¹⁾ waarin de Raad verzoekt om, in het nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) een werkplan voor de middellange termijn op te stellen dat sturing moet geven aan de werkzaamheden op het gebied van jeugdbeleid en aanverwant beleid met betrekking tot actuele thema's en tendensen die al dan niet direct verband houden met jongeren, en dat de gebieden aanwijst voor coördinatie en samenwerking met het onderwijs- en opleidingsbeleid en het werkgelegenheidsbeleid, teneinde de inbreng van het jeugdbeleid in het Europees semester te waarborgen.
4. STEMMEN er dus MEE IN een EU-werkplan voor Jeugdzaken van 18 maanden op te stellen met acties van de lidstaten en de Commissie, voor de periode van 1 juli 2014 tot en met 31 december 2015, bij wijze van proeffase en als bijdrage aan de uitvoering van het nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018).

II. BEGINSELEN

5. ZIJN VAN OORDEEL dat voor het werkplan van de EU de volgende leidende beginselen moeten worden gehanteerd:
 - in passende situaties aanmoedigen en op de voorgrond plaatsen van jeugdwerk op EU-niveau;
 - er dankzij sectoroverschrijdende samenwerking voor zorgen dat ook op andere beleidsterreinen van de EU (zoals werkgelegenheid, onderwijs, sociale zaken, gezondheid) besef bestaat van de specifieke problemen van jongeren;
 - bijdragen aan de overkoepelende prioriteiten op de EU-agenda voor economisch en sociaal beleid, met name het proces van de Europa 2020-strategie en de uitvoeringsmechanismen;
 - vergaren van kennis en tot stand brengen van een empirisch onderbouwd jeugdbeleid;
 - een flexibel kader blijven waarmee in voorkomend geval kan worden ingespeeld op ontwikkelingen;
 - bevorderen van een op samenwerking gebaseerde gezamenlijke aanpak tussen de lidstaten en de Commissie, die een meerwaarde oplevert voor de prioritaire thema's in punt 6;

⁽¹⁾ PB C 224 van 3.8.2013, blz. 2.

- waar nodig, opnemen van de bestaande informele structuren in de structuren die in dit werkplan worden opgezet;
 - volledig gebruikmaken van de raadplegingsprocedures van de gestructureerde dialoog zodat met het werkplan inderdaad de zaken worden aangepakt die voor jongeren van belang zijn.
6. ZIJN HET EROVER EENS dat de lidstaten en de Commissie, in het licht van de huidige crisis, bij hun samenwerking op EU-niveau, aan onderstaande themata voorrang moeten geven in de periode die door dit werkplan wordt bestreken tot eind 2015;
- ontwikkeling van jeugdwerk en niet-formeel en informeel leren en de bijdrage daarvan aan het tegengaan van de gevolgen van de crisis voor jongeren;
 - intensievere sectoroverschrijdende samenwerking in het kader van EU-strategieën;
 - mondig maken, met nadruk op de toegang tot rechten, autonomie, participatie en actief burgerschap, binnen en buiten de EU.

Zijn het erover eens dat de Raad het werkplan kan herzien in het licht van de behaalde resultaten en de beleidsontwikkelingen in de EU.

7. ZIJN HET EENS OVER een lijst met specifieke acties conform deze prioritaire themata, alsook over een tijdschema voor de uitvoering ervan (zie bijlage I).

III. WERKMETHODEN EN -STRUCTUREN

8. CONSTATEREN dat:

- jeugdzaken beter geïntegreerd moeten worden in de sectoroverschrijdende samenwerking binnen de Raad zodat er bij de beleidsvorming rekening gehouden wordt met de situatie en behoeften van de jongeren.

9. ZIJN HET EENS over het volgende:

- Dit werkplan zal ondersteund worden door werkmethoden die vastgelegd zijn in het nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken, door een klein aantal informele deskundigengroepen en door een flexibel kader voor peer learning-activiteiten.
- De deskundigengroepen wordt verzocht hun werkzaamheden toe te spitsen op de in deel II, punt 6 omschreven prioritaire themata en de in bijlage I opgenomen acties en streefdata en de acties in bijlage I kunnen door de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, worden herzien in het licht van de bereikte resultaten en de beleidsontwikkelingen in de EU.
- De beginselen voor de deelneming aan en de werking van de deskundigengroepen staan in bijlage II.
- Wat betreft het recht van jongeren om deel te nemen aan het uitwerken van hen betreffende beleidsmaatregelen, zal de gestructureerde dialoog een middel zijn waarmee jongeren hun gedachte uiten over de prioritaire themata van dit werkplan.
- Tijdens de informele bijeenkomsten van directeuren-generaal jeugdzaken zullen strategische aangelegenheden worden besproken die zich in verband met dit werkplan aandienen, evenals aangelegenheden die meer algemeen verband houden met jeugdbeleid van de EU.
- In de tweede helft van 2015 zal de Raad de uitvoering van dit werkplan beoordelen op basis van een analyse van de uitvoering in het kader van het algemeen overzicht voor de jeugdsector in het EU-Jeugdrapport waarmee de Commissie in juli 2015 komt.

10. VERZOEKEN, REKENING HOUDEND MET HET BOVENSTAANDE,

de lidstaten en de Commissie om voor de duur van het huidige werkplan deskundigengroepen in te stellen of aan te houden voor de volgende thema's:

- kwaliteitsregelingen voor jeugdwerk in de lidstaten van de EU en de rol van gemeenschappelijke indicatoren of kaders;

- definiëren van de specifieke bijdrage van jeugdwerk en niet-formeel en informeel leren aan het oplossen van de problemen van jongeren, met name de overgang van leren naar werken;
- peer learning-activiteiten tussen de lidstaten en de Commissie voor het opstellen van beste praktijken en aanbevelingen voor sectoroverschrijdend jeugdbeleid op EU- en nationaal niveau.

IV. ACTIES

11. VERZOEKEN DE LIDSTATEN:

- samen te werken met de steun van de Commissie en volgens de in deze resolutie bepaalde werkmethode van het nieuwe kader;
- naar aanleiding van de conclusies van de Raad over het optimaal benutten van het potentieel van jeugdbeleid bij het verwezenlijken van de doelen van de Europa 2020-strategie, te blijven aansturen op actieve betrokkenheid van jongerenperspectieven in nationale beleidsvorming met betrekking tot de Europa 2020-strategie en het Europees semester;
- met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, bij het uitstippelen van nationaal en regionaal beleid, rekening te willen houden met het nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) en dit werkplan;
- jongeren en jeugdorganisaties, waar nodig, regelmatig te informeren over de voortgang bij de uitvoering van het EU-werkplan, teneinde de relevantie en de zichtbaarheid van de activiteiten te verzekeren.

12. VERZOEKEN DE VOORZITTERSCHAPPEN VAN DE RAAD:

- rekening te houden — in het kader van het voorzitterschapsteam — met de prioriteiten uit het EU-werkplan wanneer zij hun programma opstellen;
- aan het eind van de 18 maanden waarop deze resolutie betrekking heeft, op basis van een analyse die opgenomen moet worden in het EU-Jeugdrapport dat de Commissie opstelt aan de hand van vrijwillige bijdragen van de lidstaten, te overwegen een nieuw werkplan voor de volgende periode voor te stellen;
- de directeuren-generaal jeugdzaken voor te stellen om in hun reguliere informele vergaderingen de resultaten van het werkplan te bespreken en er rekening mee te houden, zo nodig buitengewone gezamenlijke sectoroverschrijdende bijeenkomsten van directeuren-generaal te beleggen en de resultaten een wijde verspreiding te bezorgen.

13. VERZOEKEN DE COMMISSIE:

- met de lidstaten samen te werken aan en hen te steunen bij de uitvoering van dit werkplan, met name van de acties in de bijlage;
- de lidstaten op de hoogte te brengen van lopende en geplande initiatieven inzake EU-jeugdbeleid en op andere gebieden die implicaties hebben voor jongeren en van de daarmee verband houdende ontwikkelingen in de Commissie;
- na te gaan hoe kan worden gezorgd voor een zo ruim mogelijke deelneming van de lidstaten aan de deskundigengroepen;
- vóór juli 2015 in het voorstel voor het EU-jeugdrapport, op basis van vrijwillige bijdragen van de lidstaten, een analyse van de uitvoering en de relevantie van het werkplan op te nemen. Aan de hand daarvan zal in het tweede halfjaar van 2015 een nieuw werkplan van de Raad worden opgesteld;
- samenhang na te streven tussen dit werkplan en het werkplan van de partnerschapsovereenkomst met de Raad van Europa over jeugdzaken;
- een flexibel kader voor te stellen voor peer learning-activiteiten tussen de lidstaten.

14. VERZOEKEN DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE IN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN EN CONFORM HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

- hun nauwe samenwerking op deskundigenniveau overeenkomstig de bijlagen I en II bij deze resolutie voort te zetten;
 - andere sectoren aan te sporen de jongerendimensie mede in beschouwing te nemen bij het bepalen, uitvoeren en evalueren van maatregelen en acties op andere beleidsgebieden, waarbij bijzondere aandacht moet gaan naar het zorgen voor vroegtijdige en effectieve integratie ervan in het beleidsontwikkelingsproces;
 - de erkenning te propageren van jeugd als factor die bijdraagt tot het verwezenlijken van de algemene doelstellingen van de Europa 2020-strategie, aangezien de jeugdsector grote mogelijkheden biedt om slimme, duurzame en inclusieve groei en nieuwe banen te helpen bewerkstelligen, en een positieve invloed heeft op gebieden als werkgelegenheid, sociale insluiting, onderwijs en opleiding, gezondheid en welzijn.
-

BIJLAGE I

Op prioritaire themata gebaseerde acties

Actie	Werkmethode/Instrument	Resultaat en streefdatum
Ontwikkeling van jeugdwerk en niet-formeel en informeel leren en de bijdrage daarvan aan het tegengaan van de gevolgen van de crisis voor jongeren;		
Jeugdwerk in Europa ontwikkelen	<i>Empirisch onderbouwde beleidsvorming:</i> Studie „Werken met jongeren: de waarde van jeugdwerk in de Europese Unie”	<i>Tweede helft 2015:</i> (evt.) Gedachtewisseling in de Raad en bekijken van nieuwe stappen als resultaat van die gedachtewisseling
	<i>Deskundigengroep</i> voor kwaliteitsregelingen voor jeugdwerk in de lidstaten van de EU en de rol van gemeenschappelijke indicatoren of kaders;	<i>Eerste helft 2015:</i> deskundigengroep die een reeks indicatoren of kaders uitwerkt om de kwaliteit van de jeugdwerksystemen te beoordelen <i>Tweede helft 2015</i> (evt.) conclusies van de Raad
Jeugdbeleid beter inzetten om de problemen in Europa te bestrijden	<i>Deskundigengroep</i> die een omschrijving geeft van de specifieke bijdrage die jeugdwerk levert om de problemen van jongeren op te lossen, met name de overgang van leren naar werken	<i>Eerste helft 2015:</i> (evt.) conclusies van de Raad over hoe jongerenbeleid en sectoroverschrijdende samenwerking de belangrijkste uitdagingen van de EU aankunnen, met name wat jongeren betreft
	<i>Empirisch onderbouwde beleidsvorming</i> Europees kenniscentrum voor jeugdbeleid (EKYP)	<i>Eerste helft 2015:</i> verslag over de beste vormen van samenwerking tussen formeel en niet-formeel leren, met beleidsaanbevelingen
Intensievere sectoroverschrijdende samenwerking in het kader van EU-strategieën		
Beter sectoroverschrijdend jeugdbeleid op EU-niveau	Raad en voorbereidende instanties (Groep jeugdzaken)	<i>Eerste helft 2015:</i> Mogelijke aanbeveling over de bijdrage van de jongerensector aan de belangrijke beleidsinitiatieven van het Europese semester.
Beter sectoroverschrijdend jeugdbeleid op nationaal niveau	<i>Peer learning-acties</i> tussen de lidstaten	<i>Tweede helft 2015:</i> Tussentijds verslag over de beste praktijken en aanbevelingen voor sectoroverschrijdend jeugdbeleid op nationaal niveau

Actie	Werkmethode/Instrument	Resultaat en streefdatum
Mondiger maken, met nadruk op de toegang tot rechten, autonomie, participatie en actief burgerschap, binnen en buiten de EU		
Mondiger maken van jongeren, met nadruk op de toegang tot rechten om autonomie en deelname aan het maatschappelijk leven te bevorderen	Gestructureerde dialoog met jongeren	<i>Tweede helft 2014</i> (evt.) conclusies van de Raad over de toegang van jongeren tot rechten om autonomie en deelname aan het maatschappelijk leven te bevorderen
Mondiger maken met het oog op politieke participatie van jongeren aan het democratische debat in Europa	Resultaten van de gestructureerde dialoog met jongeren <i>Empirisch onderbouwde beleidsvorming</i> — London School of Economics and Political Science: Participatie van jongeren aan het democratische debat — Flash Eurobarometer 375 — Europese jeugd Participatie aan het democratische debat — EACEA — politieke participatie en EU-burgerschap opvattingen en gedrag van jongeren	<i>Tweede helft 2015</i> (evt.) conclusies van de Raad

BIJLAGE II

**Beginselen voor de deelneming aan en de werking van de deskundigengroepen die door de lidstaten en de Commissie worden ingesteld in het kader van het EU-jeugdwerkplan
(1 juli 2014 - 31 december 2015)**

Deelneming:

- De lidstaten kunnen vrij en te allen tijde aan de werkgroepen deelnemen.
- Lidstaten die willen deelnemen aan de werkzaamheden van de groepen vaardigen deskundigen voor de respectieve groepen af. De lidstaten zien erop toe dat de afgevaardigde deskundigen beschikken over relevante ervaring op het betrokken gebied op nationaal niveau en zorgen voor het contact met de bevoegde nationale instanties. De Commissie coördineert de procedures voor het voordragen van de deskundigen.
- Elke deskundigengroep kan besluiten om andere deelnemers uit te nodigen: onafhankelijke deskundigen, vertegenwoordigers van jeugdorganisaties en andere belanghebbenden, alsmede vertegenwoordigers van Europese derde landen.

Werkprocedures

- De deskundigengroepen bijveren zich om een beperkt aantal concrete en bruikbare resultaten betreffende het opgelegde onderwerp te bereiken.
- Met het oog op de uitvoering van het werkplan wijst elke deskundigengroep tijdens de eerste vergadering van de deskundigengroep na de vaststelling van het werkplan haar voorzitter of medevoorzitters aan. Elke deskundigengroep stelt een werkschema op conform dit werkplan.
- De lidstaten zullen de deskundigengroepen kunnen aansturen opdat zij binnen de gestelde tijd het gewenste resultaat bereiken en om hun werk te coördineren.
- De Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, beslissen of het aangewezen is nieuwe acties ter bespreking aan de deskundigengroepen voor te leggen.
- De Commissie verstrekt de groepen deskundig advies en verleent hun logistieke en secretariële ondersteuning. Voor zover mogelijk ondersteunt zij ook de werkzaamheden van de groepen met andere geschikte middelen (onder meer met studies die betrekking hebben op hun respectieve werkgebieden).
- De deskundigengroepen vergaderen in de regel in Brussel, maar op uitnodiging van een lidstaat kunnen er vergaderingen buiten Brussel worden georganiseerd.
- De deskundigengroepen vergaderen in de regel tweemaal per jaar, maar indien nodig kunnen zij een ander tijdschema volgen.

Verslaglegging en informatie

- De voorzitters van de deskundigengroepen brengen aan de Groep jeugdzaken verslag uit over de voortgang in hun respectieve deskundigengroep en doen de Groep jeugdzaken aanbevelingen voor mogelijke toekomstige acties.
 - De agenda's en verslagen van de vergaderingen van de verschillende groepen zullen beschikbaar zijn voor alle lidstaten, ongeacht de mate waarin zij aan een bepaald thema deelnemen. De verslagen van de groepen worden bekendgemaakt.
 - De verslagen van de deskundigengroepen worden meegenomen in de beoordeling van de Commissie over de uitvoering van het werkplan.
-

Resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 21 mei 2014 betreffende het werkplan van de Europese Unie voor sport (2014-2017)

(2014/C 183/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN,

I. INLEIDING

1. WIJZEN OP de bevoegdheid die aan de Europese Unie is toebedeeld, in het bijzonder bij artikel 6 en artikel 165 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan sport een gebied is waar het optreden van de EU het optreden van de lidstaten moet ondersteunen, coördineren of aanvullen.
2. HERINNEREN AAN de resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over een werkplan van de Europese Unie voor sport voor 2011-2014 ⁽¹⁾.
3. VERWELKOMEN het verslag van de Commissie over de invoering van een werkplan van de Europese Unie voor sport voor 2011-2014 ⁽²⁾.
4. ONDERKENNEN dat sport kan bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei.
5. MEMOREREN de resolutie van de Raad van 18 november 2010, waarin de Raad is overeengekomen op gezette tijden, in het algemeen in de marge van de Raadszitting, een informele bijeenkomst van vooraanstaande vertegenwoordigers van de EU-overheidsinstanties en van de sportwereld te beleggen, om van gedachten te wisselen over sportvraagstukken in de EU ⁽³⁾.
6. KOMEN OVEREEN het kader voor de Europese samenwerking op het gebied van sport verder te ontwikkelen door een tweede driejarenwerkplan van de EU voor sport te doen opstellen dat voorziet in acties van de lidstaten en de Commissie.
7. ZIJN HET EROVER EENS dat de werkzaamheden op EU-niveau op het gebied van sport moeten zijn toegespitst op de prioritaire thema's, hoofdonderwerpen, resultaten, en werkmethoden en -structuren die in dit werkplan worden vermeld en in bijlage I zijn opgenomen.
8. NEMEN NOTA van de Eurobarometer voor sport en lichaamsbeweging 2013 en van de grote verschillen tussen de lidstaten, met inbegrip van de bevindingen inzake vrijwilligerswerk en sedentair gedrag.

II. DE EUROPESE DIMENSIE IN DE SPORT VERDER ONTWIKKELEN DOOR EEN WERKPLAN VAN DE EU OP TE STELLEN

9. ZIJN VAN OORDEEL dat in een driejarenwerkplan van de EU voor sport de volgende leidende beginselen moeten worden gehanteerd:
 - bevorderen van een op samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie gebaseerde gezamenlijke aanpak, die op langere termijn een meerwaarde op EU-niveau op het gebied van sport moet opleveren;
 - inspelen op transnationale uitdagingen met een gecoördineerde EU-aanpak;
 - rekening houden met de specifieke kenmerken van sport;
 - tot uiting brengen dat sport in andere beleidsgebieden van de EU moet worden geïntegreerd;
 - tot stand brengen van een empirisch onderbouwd sportbeleid;
 - bijdragen tot de overkoepelende prioriteiten van de EU-agenda voor economisch en sociaal beleid, met name de Europa 2020-strategie;
 - voortbouwen op de resultaten van het eerste EU-werkplan voor sport;
 - aanvullen en versterken van het effect van de activiteiten die zijn opgezet in het kader van het programma Erasmus+ op het gebied van sport.

⁽¹⁾ PB C 162 van 1.6.2011, blz. 1.

⁽²⁾ Document 5842/14.

⁽³⁾ PB C 322 van 27.11.2010, blz. 1.

10. ONDERSTREPEN dat dit EU-werkplan een flexibel kader dient te vormen waarmee desgewenst op ontwikkelingen op sportgebied kan worden ingespeeld.
11. KOMEN OVEREEN dat de lidstaten en de Commissie gedurende de looptijd van het huidige werkplan voorrang zouden moeten verlenen aan de onderstaande thema's en hoofdonderwerpen. Deze thema's en onderwerpen kunnen door ieder voorzitterschap in het licht van mogelijke nieuwe ontwikkelingen worden aangevuld:
 1. de *integriteit in de sport*, in het bijzonder de bestrijding van doping en wedstrijdvervalsing, de bescherming van minderjarigen, goed bestuur en gendergelijkheid;
 2. de *economische dimensie van sport*, met name de duurzame financiering van sport, de nalatenschap van belangrijke sportevenementen, de economische voordelen van sport en innovatie;
 3. *sport en samenleving*, in het bijzonder gezondheidsbevorderende lichaamsbeweging (HEPA), vrijwilligerswerk, werken in de sport, en sportonderwijs en -opleiding.
12. ZIJN HET EROVER EENS dat het werkplan door de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, kan worden herzien in het licht van de bereikte resultaten en de beleidsontwikkelingen op EU-niveau.

III. WERKMETHODEN EN -STRUCTUREN

13. CONSTATEREN het volgende:

De samenwerking op sportgebied die na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon in EU-verband tot stand is gekomen, moet worden voortgezet, op basis van de leidende beginselen van deel II van dit werkplan.

De EU moet ook nauw samenwerken met de sportwereld en bevoegde organisaties op nationaal, Europees en internationaal niveau, zoals de Raad van Europa en het WADA, met name door middel van de gestructureerde dialoog.

14. ZIJN HET EENS over het volgende:

Verschillende werkstructuren en -methoden moeten worden opgesteld voor de follow-up van de prestaties van het eerste EU-werkplan en voor de ontwikkeling van nieuwe resultaten in overeenstemming met de prioritaire thema's en hoofdonderwerpen, zoals hierboven uiteengezet (deel II).

Daartoe worden vijf „deskundigengroepen” ingesteld — waarbij de deskundigen door de lidstaten worden aangewezen — die zich over de volgende onderwerpen buigen: wedstrijdvervalsing, goed bestuur, de economische dimensie, HEPA en de ontwikkeling van het menselijk potentieel in sport. De beginselen inzake het deelnemen aan en het functioneren van de deskundigengroepen staan in bijlage II.

Andere mogelijke structuren en werkmethoden naast de deskundigengroepen zijn onder meer de door voorzitterschappen belegde conferenties, de bijeenkomsten van de ministers van Sport en directeuren-generaal van de ministeries van Sport, studies en conferenties van de Commissie, alsmede waarden- en normenborden⁽¹⁾.

De Raad zal de uitvoering van dit werkplan vóór medio 2017 evalueren op basis van een verslag dat de Commissie dat uiterlijk in november 2016 zal hebben opgesteld.

IV. NADERE MAATREGELEN

15. VERZOEKEN DE LIDSTATEN:

- samen te werken met de Commissie via de in deze resolutie bepaalde werkstructuren en -methoden;
- terdege rekening te houden met dit werkplan bij de beleidsontwikkeling op nationaal niveau, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en de autonomie van de bestuursstructuren in de sportwereld;
- de betrokken partijen in de sportsector regelmatig te informeren, en in voorkomend geval te raadplegen, over de voortgang met de uitvoering van het EU-werkplan, teneinde de relevantie en de zichtbaarheid van de activiteiten te waarborgen.

⁽¹⁾ *Waarden- en normenbord*: een instrument waarmee in hoofdzaak sportorganisaties op vrijwillige basis publiekelijk uiting geven aan hun engagement met betrekking tot bepaalde kwesties, zoals beginselen van goed bestuur of streefcijfers voor gendergelijkheid (zie bijlage I). De Commissie zal in de tweede helft van 2014 bij de Groep sport van de Raad een voorstel indienen over de opzet en werking van waarden- en normenborden.

16. VERZOEKEN DE VOORZITTERSCHAPPEN VAN DE RAAD:

- rekening te houden — in het kader van het voorzitterschapsteam — met de prioritaire thema's uit het EU-werkplan wanneer zij hun programma opstellen, verslag uit te brengen over de uitvoering van het werkplan, en voort te bouwen op de bereikte resultaten;
- de lidstaten op de hoogte te houden van lopende of geplande werkzaamheden in andere Raadsformaties die van invloed zijn op sport;
- indien gepast, aan het eind van de driejarige periode waarop deze resolutie betrekking heeft, op basis van een door de Commissie opgesteld verslag een nieuw werkplan voor de volgende periode voor te stellen.

17. VERZOEKEN DE COMMISSIE:

- samen te werken met de lidstaten bij de uitvoering van dit werkplan, in het bijzonder met betrekking tot de in bijlage I vermelde resultaten;
- de lidstaten op de hoogte te houden van lopende of geplande beleidsinitiatieven van de EU op andere gebieden die van invloed zijn op sport, en van ontwikkelingen dienaangaande in de Commissie;
- de lidstaten en andere relevante actoren te ondersteunen bij de samenwerking binnen het in deze resolutie bepaalde kader, met name door:
 - na te gaan hoe een zo ruim mogelijke deelneming van de lidstaten en deskundigen kan worden gefaciliteerd, en vertegenwoordigers van de sportwereld en andere betrokken partijen uit te nodigen in de in bijlage I bedoelde werkstructuren, teneinde een hoge en coherente mate van representativiteit te waarborgen;
 - indien gepast deskundigengroepen in te stellen die relevante expertise van een hoog niveau aanbrengen, en andere vormen van steun te bieden teneinde het uitwisselen van ideeën en het leren van gelijken te propageren, en kennis op te bouwen (bv. studies);
- de gestructureerde dialoog in de sport te faciliteren, onder meer door jaarlijks een EU-sportforum te organiseren dat alle belangrijke betrokken partijen op de verschillende niveaus in de sport bijeenbrengt;
- de financiële middelen van het programma Erasmus+ en andere relevante EU-programma's aan te wenden voor de ondersteuning van de in dit werkplan vastgestelde prioritaire thema's en de bijbehorende hoofdonderwerpen;
- uiterlijk in november 2016 op basis van vrijwillige bijdragen van de lidstaten een verslag over de uitvoering en de relevantie van het werkplan goed te keuren. Op basis van dit verslag zal in het eerste halfjaar van 2017 een eventueel nieuw werkplan van de EU worden opgesteld;
- in voorkomend geval de in de werkstructuren geboekte resultaten beschikbaar te maken voor het publiek.

18. VERZOEKEN DE LIDSTATEN, DE COMMISSIE EN DE VOORZITTERSCHAPPEN IN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN EN CONFORM HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

- hun nauwe samenwerking overeenkomstig de bijlagen I en II van deze resolutie voort te zetten;
- sport mede in beschouwing te nemen bij het bepalen, uitvoeren en evalueren van maatregelen en acties op andere beleidsgebieden, waarbij bijzondere aandacht moet gaan naar het zorgen voor vroegtijdige en effectieve integratie van sport in het beleidsontwikkelingsproces;
- de erkenning te propageren van sport als factor die bijdraagt tot het verwezenlijken van de algemene doelstellingen van de Europa 2020-strategie, aangezien de sportsector grote mogelijkheden biedt om slimme, duurzame en inclusieve groei en nieuwe banen te helpen bewerkstelligen, en een positieve invloed heeft op gebieden als sociale inclusie, onderwijs en opleiding, volksgezondheid en actief ouder worden;
- de samenwerking met derde landen aan te moedigen, in het bijzonder met kandidaat-lidstaten en mogelijke kandidaat-lidstaten, en met de bevoegde internationale organisaties op sportgebied, onder meer de Raad van Europa.

BIJLAGE I

Hoofdonderwerpen (punt 11), verwachte resultaten en bijbehorende werkstructuren

Hoofdonderwerp	Resultaat en streefdatum	Werkstructuur
Integriteit van sport		
Bestrijding van doping ⁽¹⁾	— Aanbevelingen door de deskundigengroep inzake dopinggebruik bij recreatieve sportbeoefening en dopingpreventie: uitwisseling van beste praktijken en leren van gelijken (tweede helft 2015)	Directeuren-generaal van de ministeries van Sport
Wedstrijdvervalsing	— Uitwisseling van beste praktijken inzake de bestrijding van wedstrijdvervalsing, met name met betrekking tot een eventuele aanbeveling van de Commissie inzake beste praktijken bij de voorkoming en bestrijding van weddenschapgerelateerde wedstrijdvervalsing, gevolgd door een verslag over de stand van zaken (eerste helft 2016)	Deskundigengroep inzake wedstrijdvervalsing
Bescherming van minderjarigen	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen voor de bescherming van jonge sporters en de vrijwaring van de rechten van het kind in de sport (eerste helft 2016)	Deskundigengroep inzake goed bestuur
Goed bestuur	— Opstelling van leidende beginselen met betrekking tot democratie, mensenrechten en arbeidsrechten, met name in het kader van de gunningsprocedure van grote sportevenementen, eventueel gevolgd door een waarden- en normenbord (tweede helft 2015) — Propageren van bestaande beginselen van goed bestuur, eventueel gevolgd door een waarden- en normenbord (eerste helft 2016)	
Gendergelijkheid	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen of richtsnoeren inzake gendergelijkheid in de sport, eventueel gevolgd door een waarden- en normenbord (tweede helft 2015)	
Economische dimensie van sport		
Economische voordelen van sport	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen voor het meten van de economische voordelen van sport in de EU op basis van de lopende werkzaamheden ter bevordering van het opzetten van SSA's in de lidstaten (tweede helft 2015)	Deskundigengroep inzake de economische dimensie
Nalatenschap van belangrijke sportevenementen	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen over belangrijke sportevenementen, met name over de nalatenschapsaspecten waarbij de nadruk wordt gelegd op de sociale, economische en ecologische duurzaamheid (tweede helft 2015)	
Duurzame financiering van sport	— Opstelling van praktische richtsnoeren betreffende het stimuleren van transparante en langlopende investeringen in sport, met inbegrip van EU-financiering, onder meer op basis van aanbevelingen inzake duurzame financiering van de sport van 2012, met inbegrip van staatssteun (eerste helft 2016)	

Hoofdonderwerp	Resultaat en streefdatum	Werkstructuur
Sport en samenleving		
Gezondheidsbevorderende lichaamsbeweging (HEPA)	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen ter bevordering van lichamelijke opvoeding op school, met inbegrip van motorische vaardigheden bij jonge kinderen, en het creëren van waardevolle interacties met de sportsector, lokale overheden en de particuliere sector (eerste helft 2015) — Coördinatie van de uitvoering van de aanbeveling van de Raad inzake HEPA (tweede helft 2016)	Deskundigengroep inzake HEPA
Onderwijs, opleiding, werken in loondienst en vrijwilligerswerk	— Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen ter stimulering van vrijwilligerswerk in de sport, met inbegrip van beste praktijken inzake juridische en fiscale mechanismen (tweede helft 2015 of tweede helft 2014) — Uitwisseling van beste praktijken en verslag over de stand van zaken met betrekking tot de opnemings van sportgerelateerde kwalificaties in de nationale kwalificatiekaders met een verwijzing naar het Europees kwalificatiekader (tweede helft 2016) — Opstelling door de deskundigengroep van aanbevelingen over de bijdrage van sport tot de inzetbaarheid van jongeren, met inbegrip van jonge professionele sporters, en het scheppen van banen op de sportarbeidsmarkt en de sportgerelateerde arbeidsmarkt. (tweede helft 2016) — Opstelling van praktische richtsnoeren voor de overeenstemming van nationale kwalificaties met internationale kwalificatienormen van internationale sportfederaties (tweede helft 2015) — Opstelling van een verslag over de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de EU-richtsnoeren over duale carrières (eerste helft 2017)	Deskundigengroep inzake personeelsbeleid in de sport

(¹) De Raad (de Groep sport/het Coreper) zal de coördinatie vooraf van de standpunten die de EU-lidstaten in vergaderingen van het WADA innemen, voortzetten.

BIJLAGE II

Beginnelsen voor het deelnemen aan en het functioneren van de vijf deskundigengroepen die door de lidstaten en de Commissie worden ingesteld in het kader van het tweede werkplan van de EU voor sport (2014-2017)**Deelneming**

- De lidstaten kunnen vrijelijk en te allen tijde aan de werkgroepen deelnemen.
- Lidstaten die willen deelnemen aan de werkzaamheden van de groepen dragen voor de respectieve groepen deskundigen voor. De lidstaten zien erop toe dat de voorgedragen deskundigen beschikken over relevante ervaring op het betrokken gebied op nationaal niveau en zorgen voor doeltreffende communicatie met de bevoegde nationale instanties. De Commissie coördineert de procedures voor het voordragen van de deskundigen.
- Elke deskundigengroep kan besluiten om andere deelnemers uit te nodigen: onafhankelijke deskundigen, vertegenwoordigers van de sportwereld en andere betrokken partijen, alsmede vertegenwoordigers van Europese derde landen. Elke deskundigengroep kan voorstellen om andere deelnemers toe te voegen voor de volledige werktermijn; voorwaarde is dat hun deelneming met eenparigheid van stemmen wordt goedgekeurd door de deskundigengroep.

Werkprocedures

- Met het oog op de uitvoering van het werkplan wijst elke deskundigengroep tijdens de eerste vergadering van de deskundigengroep na de aanneming van het werkplan haar voorzitter of medevoorzitters aan. De verkiezing van de voorzitters verloopt open en transparant, en wordt gecoördineerd door de Commissie, die als secretariaat van de deskundigengroepen fungeert.
- Elke deskundigengroep stelt een werkschema op conform dit werkplan en beijvert zich om concrete en bruikbare resultaten in overeenstemming met bijlage I te bereiken.
- De lidstaten kunnen de deskundigengroepen aansturen opdat zij binnen de gestelde tijd het gewenste resultaat bereiken en om hun werk te coördineren.
- De Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, beslissen of het aangewezen is nieuwe acties voor de deskundigengroepen voor te stellen.
- De Commissie stelt haar expertise ter beschikking en verleent de groepen logistieke en secretariële ondersteuning. Voor zover mogelijk ondersteunt zij ook de werkzaamheden van de groepen met andere geschikte middelen (onder meer met studies die betrekking hebben op hun respectieve werkgebieden).
- De deskundigengroepen vergaderen in de regel in Brussel, maar op uitnodiging van een lidstaat kunnen zij vergaderingen buiten Brussel beleggen.
- De deskundigengroepen vergaderen in de regel tweemaal per jaar, maar kunnen indien nodig een ander tijdschema aannemen.

Verslaglegging en informatie

- De voorzitters van de deskundigengroepen brengen aan de Groep sport verslag uit over de voortgang in hun respectieve groep en presenteren hun resultaten.
 - De agenda's en verslagen van de vergaderingen van de verschillende groepen zullen beschikbaar zijn voor alle lidstaten, ongeacht de mate waarin zij aan een bepaald thema deelnemen. De resultaten van de groepen worden bekendgemaakt.
 - De resultaten van de deskundigengroepen worden meegenomen in het verslag van de Commissie over de uitvoering van het werkplan.
-

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

RAAD

**Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over het stimuleren van ondernemerschap bij
jongeren om de sociale inclusie van jongeren te bevorderen**

(2014/C 183/04)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

INDACHTIG HET VOLGENDE:

1. De economische crisis die tijdens de tweede helft van het voorbije decennium begonnen is, heeft een bijzonder lastige situatie gecreëerd voor de huidige generatie jongeren. Met 23,2 % in de EU-28 en 23,8 % in de eurozone (december 2013) ligt de jeugdwerkloosheid nog steeds op een historisch hoogtepunt.
2. Ten gevolge van deze hoge jeugdwerkloosheid krijgen jongeren in toenemende mate te maken met armoede en sociale uitsluiting; steeds vaker zien zij zich gedwongen hun land en soms zelfs Europa te verlaten om elders betere mogelijkheden te zoeken. Dit veroorzaakt in sommige lidstaten een braindrain die misschien moeilijk terug te draaien valt.
3. Met de Europa 2020-strategie en de bijbehorende vlaggenschipinitiatieven betreffende „Nieuwe vaardigheden en banen”, „Een digitale agenda voor Europa”, de „Innovatie-Unie” en „Jeugd in beweging” bevordert de Europese Unie het ondernemerschap door het vergroten van de ondernemingszin en de desbetreffende kennis, vaardigheden en competenties die een impuls kunnen geven aan het concurrentievermogen en aan slimme, duurzame en inclusieve groei.
4. Ondernemerschap is een belangrijke motor voor economische groei en werkgelegenheid: het zorgt voor nieuwe bedrijven en banen, ontsluit nieuwe markten, verhoogt de productiviteit en creëert welvaart. Ondernemingszin vergroot de inzetbaarheid van jongeren. Ondernemerschap en in het bijzonder de kleine en middelgrote ondernemingen (het mkb) vormen de ruggengraat van de Europese economie en zijn de belangrijkste bron van nieuwe banen⁽¹⁾.
5. Culturen waarin ondernemend gedrag, zoals het durven nemen van berekende risico's en onafhankelijk denken, wordt gewaardeerd en beloond, zijn bevorderlijk voor de ontwikkeling van nieuwe oplossingen voor maatschappelijke uitdagingen. In dat verband moet er verbetering komen in de publieke perceptie van ondernemers, moet het ondernemerschapsonderwijs worden uitgebreid en moeten ondervertegenwoordigde groepen speciale aandacht krijgen en geholpen worden bij het starten, exploiteren en ontwikkelen van een zaak of bedrijf.

⁽¹⁾ Ruim 99 % van alle Europese ondernemingen maakt namelijk deel uit van het mkb. Zij verschaffen 2 op 3 banen in de particuliere sector, en zijn goed voor meer dan de helft van de totale toegevoegde waarde die door ondernemingen in de EU wordt gecreëerd (website Europese Commissie — DG Ondernemingen en Industrie).

6. Ondernemerschap berust niet alleen op een streven naar winst. Verschillende marktdeelnemers, zowel in de particuliere sector als bij de overheid, maatschappelijke organisaties en organisaties in de sociale economie⁽¹⁾ combineren een maatschappelijk en een ondernemingsaspect en pakken onze belangrijkste maatschappelijke uitdagingen aan. Dit heet „sociaal ondernemerschap” en de nieuwe soorten organisaties die zijn ontstaan, worden „sociale ondernemingen” genoemd.
7. Cultuur en creativiteit zijn in het „nieuwe kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken” aangemerkt als actiegebieden in verband met het jeugdbeleid. De culturele en creatieve sectoren⁽²⁾ bieden belangrijke kansen voor het vertalen van de creativiteit en het menselijk kapitaal van jongeren in slimme groei en banen. In het digitale tijdperk is culturele participatie een krachtig instrument voor het bevorderen van sociale insluiting en maatschappelijke betrokkenheid, met name onder jongeren.
8. In haar eindverslag onderzoekt de deskundigengroep „voor het bevorderen van de creativiteit en het innoverend vermogen van jongeren door de inventarisatie van via niet-formeel en informeel leren verworven competenties en vaardigheden” hoe de inzetbaarheid van jongeren kan worden vergroot.

IS HET VOLGENDE VAN MENING:

9. Ondernemerschap kan een essentieel aspect zijn van de autonomie, de persoonlijke ontwikkeling en het welzijn van jongeren. Ondernemerschap kan worden beschouwd als een van de oplossingen voor de jeugdwerkloosheid.
10. Europa moet investeren in ondernemerschapsonderwijs en -opleiding, in het scheppen van een klimaat waarin ondernemers zich kunnen ontplooiën en groeien — waarbij zij zich ook op specifieke groepen kunnen richten — en in de zichtbaarheid van ondernemers als rolmodel.
11. In het bijzonder het model van „sociaal ondernemerschap”, dat in de eerste plaats beoogt een bijdrage te leveren aan het algemeen nut voor de samenleving, kan aantrekkelijk zijn voor jongeren en kan hun de kans geven vernieuwende antwoorden te vinden op de huidige economische, maatschappelijke en ecologische uitdagingen. Sociaal ondernemerschap, dat dicht bij de mensen en de lokale gemeenschappen staat, bewerkstelligt sociale samenhang doordat jongeren, met name uit kwetsbare groepen, bij de samenleving worden betrokken.
12. Sociale ondernemingen⁽³⁾ dragen bij tot slimme groei doordat zij aan nieuwe behoeften voldoen door middel van sociale innovatie. Zij creëren duurzame groei door rekening te houden met het milieueffect en een langetermijnvisie te hanteren. Doordat zij de nadruk leggen op mensen en sociale samenhang vormen zij de hoeksteen van inclusieve groei.

IN DIT VERBAND ZIJ HET VOLGENDE OPGEMERKT:

13. Jeugdbeleid kan een rol spelen in de intersectorale samenwerking waarmee belemmeringen uit de weg kunnen worden geruimd. Net zoals dat op veel andere gebieden het geval is, vergt ondernemerschap een langetermijnaanpak en een groot vertrouwen in de capaciteiten van jongeren. Daarom dienen jongeren te worden aangemoedigd en dient ondernemingszin — initiatief, vertrouwen, het nemen van berekende risico's, creativiteit, organisatievermogen en volharding — van jongs af aan te worden gestimuleerd teneinde jongeren in staat te stellen hun potentieel volledig te ontwikkelen en met succes de arbeidsmarkt te betreden. Voor het bevorderen van ondernemerschap bij jongeren, en in het bijzonder het sociaal ondernemerschap, zijn de volgende prioriteiten vastgesteld:
 - het vergroten van de ondernemingszin en de vaardigheden van jongeren door middel van formeel, niet-formeel en informeel leren. De ondernemerscompetentie omvat transversale vaardigheden en attitudes, en kennis. Jeugdwerk is een essentieel hulpmiddel voor het ontwikkelen van transversale vaardigheden.

⁽¹⁾ Er werken in de EU meer dan 14,51 miljoen mensen in de sociale economie, wat overeenkomt met 6,5 % van de totale werkgelegenheid. Zij omvat organisaties met een bijzondere rechtsvorm (coöperaties, stichtingen, verenigingen en onderlinge maatschappijen) en sociale ondernemingen in de vorm van besloten of naamloze vennootschappen (Social Business Initiative — SEC (2011)1278 final).

⁽²⁾ De culturele en creatieve sectoren zijn goed voor 4,5 % van het Europese bbp, en stellen ongeveer 8 miljoen mensen te werk (Steuern aan culturele en creatieve sectoren ten behoeve van groei en banen in de EU, COM(2012) 537 final).

⁽³⁾ Een sociale onderneming is een onderneming in de sociale economie die vooral een maatschappelijke impact wil hebben, veeleer dan winst te maken voor haar eigenaren of aandeelhouders. Zij produceert goederen en diensten voor de markt op een bedrijfsmatige en innoverende wijze en gebruikt haar winsten hoofdzakelijk voor het verwezenlijken van maatschappelijke doelen. De onderneming wordt gerund op een open en verantwoordelijke wijze waarbij met name werknemers, consumenten en belanghebbenden bij de zakelijke activiteiten worden betrokken (Social Business Initiative — SEC (2011)1278 final).

- het bevorderen van jeugdwerk (via voorlichting, counseling en coaching) en vrijwilligersactiviteiten voor jongeren, als middel om de vaardigheden te verwerven die nodig zijn voor het vinden van een baan of het opstarten van een eigen project. Het erkennen van de bijdrage van de activiteiten van jeugdwerk tot het bevorderen en ondersteunen van de creatieve energie en het innovatievermogen van jongeren als essentieel onderdeel van hun zelfontplooiing en hun actieve inclusie.
- het bevorderen en verder versterken van „sociaal ondernemerschap” als ondernemersmodel onder jongeren, zodat hun inzetbaarheid wordt vergroot en er tegelijkertijd rekening wordt gehouden met duurzame en ecologische waarden.
- het bevorderen van de verwerving, door alle jongeren, van digitale vaardigheden, zodat zij het potentieel van het digitale tijdperk ten volle kunnen benutten.
- het bevorderen van een cultureel bewustzijn bij jongeren, als actoren en als gebruikers, om hun zin voor initiatief en hun ondernemingszin aan te wakkeren. De toegang tot cultuur en de actieve deelname aan culturele activiteiten kunnen het welzijn van jongeren vergroten, alsmede het besef een gemeenschappelijk cultureel erfgoed te bezitten, versterken.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

14. Te erkennen dat ondernemerschap en ondernemingen een belangrijke rol spelen in het bestrijden van de jeugdwerkloosheid; beleidsmaatregelen te formuleren en nader uit te werken om de kennis over de diverse aspecten van het ondernemerschap onder jongeren te vergroten.
15. Het belang te erkennen van ondernemerschapsonderwijs van jongs af aan, de rol te benadrukken van niet-formeel en informeel leren voor het verzekeren van een holistische aanpak van de persoonlijke ontwikkeling van jongeren, en om hun geslaagde integratie op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken.
16. Jeugdwerk en vrijwilligersactiviteiten voor jongeren te stimuleren als essentiële instrumenten voor het ontwikkelen van de transversale, „zachte” vaardigheden die nodig zijn om een bedrijf te leiden en ondernemer te zijn. In dit verband de erkenning of validering van niet-formeel en informeel leren verder te ontwikkelen en onder de aandacht te brengen, met inachtneming van de leerresultaten die relevant zijn voor ondernemerschap.
17. Te overwegen om jeugdorganisaties te erkennen als een van de belangrijkste aanbieders van niet-formeel en informeel leren dat de ondernemingszin en desbetreffende vaardigheden aanwakkert. In dat verband zouden de lidstaten kunnen overwegen om de steun voor jeugdorganisaties ten behoeve van het verschaffen van sturing, mentoring en kwaliteitsvolle opleiding, op te voeren.
18. De oprichting van nieuwe bedrijven en sociale ondernemingen te bevorderen, en deze te helpen bij het overwinnen van belangrijke obstakels voor de toegang tot financiering, tot bedrijfsondersteunende diensten en tot mentoraatmogelijkheden (met inbegrip van een doeltreffend gebruik van de Europese structuur- en investeringsfondsen, waar dat aansluit bij de partnerschapsovereenkomsten).
19. Waar passend steun te bieden door mogelijke belemmeringen met inachtneming van de maatschappelijke en ecologische impact uit de weg te ruimen.

VERZOEKT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE, BINNEN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN EN MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

20. Sociaal ondernemerschap meer zichtbaarheid te geven en instrumenten te ontwikkelen om het inzicht in deze sector te verbeteren. In dat verband de kennis betreffende diverse vormen van ondernemingen, sociale ondernemingen (met inbegrip van coöperaties), culturele en creatieve ondernemingen enz. te verdiepen en deze ondernemingen te stimuleren.
21. Stages en uitwisselingen, het delen van ervaring en andere leeractiviteiten te bevorderen, waardoor de ondernemingszin en de ondernemersvaardigheden worden verbeterd (bijvoorbeeld door jongeren rechtstreeks ervaring te laten opdoen met ondernemerschap, opleidingen op de werkplek, netwerken en het bevorderen van gespecialiseerde vaardigheden), alsmede ondersteuning te verlenen voor de inspanningen om de leerresultaten van deze activiteiten te omschrijven. De ontwikkeling te stimuleren van instrumenten om jongeren in staat te stellen hun ondernemersvaardigheden en -competenties te beoordelen en te presenteren.
22. Kleine ondernemingen en jonge ondernemers aan te moedigen om te innoveren en optimaal gebruik te maken van de mogelijkheden van de interne EU-markt, door hen te stimuleren om naar het buitenland te trekken en deel te nemen aan grensoverschrijdende kennisoverdracht en samenwerking. Om die doelstellingen te bereiken, moeten netwerken van jonge sociale ondernemers en potentiële partners worden gestimuleerd.

23. Het delen van kansen en de samenwerking tussen jonge ondernemers uit diverse lidstaten aan te moedigen, de wederzijdse intergenerationele solidariteit te bevorderen via de uitwisseling van kennis tussen meer ervaren ondernemers en jonge kandidaat-ondernemers. Op nationaal en Europees niveau mentoringprogramma's voor ondernemerschap te bevorderen.
24. De intersectorale samenwerking te intensiveren en de toegang tot informatie en ondersteuning te garanderen teneinde gunstige voorwaarden te scheppen voor jonge ondernemers en hun administratieve lasten te verlichten.
25. De toegankelijkheid van Europese programma's (zoals Erasmus +, Erasmus voor jonge ondernemers binnen het Cosme-programma, het Europees Sociaal Fonds en andere financiële programma's voor sociale ondernemingen en microfinanciering uit hoofde van het programma voor werkgelegenheid en sociale innovatie) voor alle relevante belanghebbenden te verbeteren, en het gebruik van deze programma's aan te moedigen, teneinde de ondernemersvaardigheden van jongeren te verbeteren, te garanderen dat jonge ondernemers waar passend bijzondere ondersteuning krijgen, en de capaciteiten van degenen die met jongeren werken om hen te helpen hun potentieel optimaal te benutten, uit te breiden.

VERZOEKT DE COMMISSIE:

26. Ondernemerschap onder jongeren onder de aandacht te brengen, met name op de Europese Jongeren Site, en (eventueel in combinatie met de Europese week van het mkb) goede praktijken in verband met ondernemerschap onder jongeren te presenteren.
 27. Een onderzoek of studie op te zetten en meer kennis te vergaren over ondernemerschap onder jongeren, en met name over jonge ondernemers, sociaal ondernemerschap en groene banen, alsmede de rol van het jongerenwerk in dit verband.
 28. De actieve samenwerking tussen jonge ondernemers en relevante zakelijke en sociale partners en andere belanghebbenden te versterken, onder meer door middel van het Erasmus+-programma en het Erasmus-programma voor jonge ondernemers.
-

Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over een doeltreffende lerarenopleiding⁽¹⁾

(2014/C 183/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HERINNEREND AAN DE POLITIEKE ACHTERGROND VAN DIT VRAAGSTUK, DIE IN DE BIJLAGE BIJ DEZE CONCLUSIES WORDT BESCHREVEN,

IS DE VOLGENDE MENING TOEGEDAAN:

1. Algemeen wordt erkend dat kwaliteitsvol onderricht een van de belangrijkste factoren vormt om te komen tot succesvolle onderwijsresultaten, door het ontwikkelen van de kennis, vaardigheden, attitudes en waarden die lerenden nodig hebben om hun volle potentieel te benutten, als individueel persoon en als actief lid van de maatschappij en de beroepsbevolking.
2. In een snel veranderende wereld verandert ook de rol van leraren — en hetgeen van hen wordt verwacht —, aangezien zij geconfronteerd worden met de behoefte aan nieuwe vaardigheden, snelle technologische ontwikkelingen en een toenemende sociale en culturele diversiteit, en met de noodzaak om in te spelen op de behoefte aan onderwijs op maat van het individu en op bijzondere leerbehoeften.
3. Voor opleiders van leraren is een cruciale rol weggelegd bij het handhaven — en verbeteren — van de kwaliteit van leerkrachten. Het verstrekken van een kwaliteitsvolle initiële lerarenopleiding, ondersteuning aan het begin van de loopbaan („introductie”) en bij- en nascholing vormt een aanzienlijke factor om te garanderen dat geschikte kandidaten worden aangetrokken voor het lerarenberoep en dat leraren de juiste competenties bezitten en behouden om doeltreffend te kunnen werken in de klassen van vandaag.
4. Om tot betere programma's voor lerarenopleiding en betere aanwervingsstructuren te komen, moet eerst worden nagegaan welke beroepscompetenties leraren in de verschillende fasen van hun loopbaan nodig hebben. Er kan gebruik worden gemaakt van beroepscompetentiekaders om de kwaliteitsnormen te verhogen, door te bepalen welke kennis, vaardigheden en attitudes leraren, ook in het beroeps- en het volwassenenonderwijs, moeten bezitten of verwerven. Zo kunnen ook lerarenopleiders, die leraren op hun taak voorbereiden, baat hebben bij dergelijke kaders.

ERKENT HET VOLGENDE:

1. Het is niet ongewoon dat nieuwe leraren vroegtijdig afhaken, zodat op persoonlijk en systemisch vlak aanzienlijke verliezen ontstaan. Met initiële programma's voor lerarenopleiding die leraren goed voorbereid aan de start brengen, gecombineerd met introductiemaatregelen, mentoring en meer aandacht voor het persoonlijke en professionele welzijn van leraren, kan hieraan iets worden gedaan.
2. De lerarenopleiding moet worden beschouwd als een integraal onderdeel van de ruimere beleidsdoelstelling het beroep aantrekkelijker en kwalitatief hoogstaander te maken. Dat vergt een uitgekiend beleid inzake selectie, aanwerving en behoud van leraren, een doeltreffende initiële lerarenopleiding, ondersteuning aan het begin van de loopbaan, bij- en nascholing gedurende de gehele loopbaan, pedagogische feedback, en incentives voor leraren.
3. Programma's voor lerarenopleiding, of zij nu gericht zijn op toekomstige leraren voordat deze hun loopbaan beginnen, dan wel op reeds actieve leraren in het kader van bij- en nascholing, moeten voldoende flexibel zijn om in te spelen op veranderingen in onderricht en leren. Zij moeten putten uit de eigen ervaring van leraren en streven naar het bevorderen van interdisciplinaire en op samenwerking gerichte benaderingen, zodat onderwijsinstellingen en leraren het als een onderdeel van hun taak beschouwen om samen te werken met relevante belanghebbenden, zoals collega's, ouders en werkgevers.

⁽¹⁾ In deze tekst wordt onder „leraar” verstaan elke leraar of opleider die actief is in het reguliere onderwijs, het beroepsonderwijs of het volwassenenonderwijs.

De term „lerarenopleider” wordt gebruikt ter aanduiding van allen die het formele leren van leraren in opleiding en leraren faciliteren, hetzij op het niveau van de initiële lerarenopleiding hetzij op het niveau van na- of bijscholing.

4. Door de snelle groei van digitale leerinstrumenten en open leermiddelen moeten leraren ook voldoende begrip daarvan verwerven, zodat zij relevante digitale vaardigheden kunnen ontwikkelen en doeltreffend en adequaat gebruik daarvan kunnen maken bij het lesgeven. Die nieuwe instrumenten kunnen ook bijdragen tot het garanderen van gelijke toegang tot kwaliteitsvol onderwijs voor iedereen.

IS HET EENS OVER HET VOLGENDE:

1. De initiële lerarenopleiding moet toekomstige leraren de basisvaardigheden meegeven om kwaliteitsvol onderwijs te geven en de motivatie om in hun loopbaan telkens weer nieuwe competenties te verwerven en die competenties up-to-date te houden. Er moet ten volle rekening worden gehouden met de nationale context, en niet alleen vakkennis en pedagogische competenties, versterkt met geïntegreerde perioden van praktische ervaring in lesgeven, dienen een rol te spelen, maar ook zelfreflectie en samenwerking, aanpassing aan multiculturele klassen en het aanvaarden van leiderschap moeten worden aangemoedigd.
2. Specifieke aspecten waarnaar meer aandacht moet uitgaan in de programma's voor lerarenopleiding, zijn onder meer doeltreffende methoden om lerenden te helpen transversale competenties als digitale geletterdheid, leren leren, ondernemerszin en creatief en kritisch denken te verwerven, alsmede hun taalvaardigheid te versterken. Voorts moet aandacht worden besteed aan doeltreffende manieren om diverse groepen lerenden, ook die met bijzondere behoeften en/of uit kansarme milieus, te ondersteunen.
3. De initiële lerarenopleiding zou baat kunnen hebben bij regelingen voor kwaliteitsborging en regelmatige toetsing, met de nadruk op het bereiken van de vereiste onderwijsresultaten, op de kwaliteit en de adequate duur van praktische ervaring en op het waarborgen van de relevantie van hetgeen wordt onderwezen.
4. Instellingen voor hoger onderwijs die een initiële lerarenopleiding aanbieden, kunnen worden versterkt als knooppunten voor de vorming van zowel leraren als opleiders van leraren. Ze kunnen ook onderzoek verrichten naar de ontwikkeling van onderwijscompetenties en doeltreffende onderwijs- en leermethoden.
5. Een dialoog en partnerschappen tussen verstrekkers van lerarenopleiding en onderwijsinstellingen, alsook met vertegenwoordigers van de arbeidsmarkt en de gemeenschap, kunnen nuttige inzichten en ideeën aanbrengen bij het ontwerpen en uitvoeren van programma's voor lerarenopleiding. Dergelijke partnerschappen kunnen ook bijdragen tot een meer gecoördineerde aanpak van kwalificaties, competentienormen en opleidingsaanbod, met name op het gebied van beroeps- en volwassenenonderwijs.
6. Zowel de initiële lerarenopleiding als de bij- en nascholing van leraren moet gebaseerd zijn op degelijk pedagogisch onderzoek en in het kader ervan moet gebruik worden gemaakt van leermethoden voor volwassenen op basis van praktijkgemeenschappen, online leren en leren van medeleerlingen. Er moet worden gegarandeerd dat leraren op gezette tijden de gelegenheid krijgen hun vakkennis bij te spijkeren en steun krijgen en een opleiding in doeltreffende en innovatieve onderwijsmethoden, met inbegrip van die welke gebaseerd zijn op nieuwe technologieën.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, INDACHTIG HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL, EN DE INSTITUTIONELE AUTONOMIE, EN IN OVEREENSTEMMING MET DE NATIONALE OMSTANDIGHEDEN:

1. Ervoor te zorgen dat de programma's voor initiële lerarenopleiding toekomstige leraren kansen bieden om alle relevante competenties te verwerven die zij nodig hebben voor een succesvolle start van hun loopbaan.
2. De ontwikkeling te bevorderen van alomvattende beroepscompetentiekaders voor leraren⁽¹⁾ waarin wordt omschreven welke competenties en kwaliteiten zij in de verschillende fasen van hun loopbaan of in verschillende onderwijssituaties nodig hebben. Dergelijke kaders moeten voldoende flexibel zijn om in te spelen op de veranderende behoeften en moeten worden besproken in samenwerking met de belanghebbenden.
3. Eveneens het opzetten te stimuleren van beroepscompetentiekaders voor lerarenopleiders, waarin de competenties worden opgenomen die zij nodig hebben, en tevens de samenwerking en de uitwisseling van ervaringen met vakgenoten te versterken en gebieden als mentoring van nieuwe leraren door de school te ontwikkelen.
4. Het potentieel van nauwere samenwerking, partnerschappen en netwerken met een breed scala van belanghebbenden bij het ontwerpen van programma's voor lerarenopleiding verder te bezien.

⁽¹⁾ Zie het verslag 2013 van de vroegere thematische werkgroep voor de professionele ontwikkeling van leraren („Supporting teacher competence development for better learning outcomes”).

5. Doeltreffend digitaal onderwijs en leren te bevorderen door ervoor te zorgen dat opleiders van leraren en leraren zelf een toereikend niveau van digitale vaardigheden verwerven, en dat ze leren hoe ze lerenden kunnen helpen verstandig en veilig om te springen met digitale hulpmiddelen, en hoe ze individuele leerprocessen beter kunnen beheren, aan de hand van actuele programma's voor lerarenopleiding en een verbeterde toegang tot — en gebruik van — kwaliteitsvolle open onderwijsmiddelen.
6. De financieringsmogelijkheden van bepaalde EU-instrumenten, waaronder het Erasmus+-programma, en in voorkomend geval, het Europees Sociaal Fonds te benutten teneinde:
 - i) het beleid van de lidstaten dat gericht is op het verbeteren van de kwaliteit van de initiële lerarenopleiding en van de bij- en nascholing van leraren te ondersteunen, en
 - ii) de mobiliteit van toekomstige en reeds actieve leraren en van opleiders van leraren te bevorderen, en strategische partnerschappen, experimentele beleidsmaatregelen en innoverende projecten met betrekking tot lerarenopleiding aan te moedigen, met name om de toetsing van nieuwe methoden en de uitvoering van competentiekaders mogelijk te maken.

VERZOEKT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE:

1. Optimaal gebruik te maken van de „ET 2020“-structuren in het kader van de open coördinatiemethode om empirisch onderbouwd beleid te bevorderen en succesvolle beleidspraktijken te ontwikkelen en te verspreiden op het gebied van:
 - doeltreffende programma's voor lerarenopleiding, met de nadruk op initiële lerarenopleiding en richtsnoeren voor de toepassing van op samenwerking gerichte leermethoden;
 - de beroepsontwikkeling van interne opleiders in het beroepsonderwijs, aangezien zij een cruciale rol spelen in het aanbieden van kwaliteitsvolle leerlingplaatsen en andere op leren op de werkplek gebaseerde leervormen;
 - de relevantie van leerplannen en van de daarin vervatte beroepsvaardigheden van leraren en opleiders te versterken, in voorkomend geval via nauwere samenwerking met werkgevers, waaronder ondernemingen.
2. De resultaten van relevante studies, zoals Talis⁽¹⁾, aan te grijpen om de beleidsimplicaties van de standpunten en ideeën van leraren en schoolleiders inzake lerarenopleiding aan te pakken.
3. Door middel van onderzoek een inventaris op te maken van voorbeelden van de efficiëntste methoden en praktijken waarmee leraren lerenden kunnen helpen om vlot hun weg te vinden in de gecompliceerde leeromgevingen van deze tijd.

VERZOEKT DE COMMISSIE:

1. Gemeenschappen van leraren uit te bouwen, met name van toekomstige en pas in dienst getreden leraren, door gebruik te maken van bestaande Europese platformen voor leraren zoals eTwinning, om zo de samenwerking tussen vakgenoten op het gebied van leermethoden in de hele EU verder te bevorderen.
2. De samenwerking met relevante partners, netwerken en organisaties te ondersteunen, opdat hun ervaring en kennis kan worden benut bij het ontwerpen van doeltreffende programma's voor lerarenopleiding, met name initiële opleidingsprogramma's.

⁽¹⁾ De „Teaching and Learning International Survey“ van de OESO.

BIJLAGE

Politieke achtergrond

1. De artikelen 165 en 166 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
2. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren ⁽¹⁾.
3. De conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 15 november 2007 over het verbeteren van de kwaliteit van de lerarenopleiding ⁽²⁾.
4. De conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding voor de periode tot 2020 (ET 2020).
5. De conclusies van de Raad van 26 november 2009 over de professionele ontwikkeling van leerkrachten en schoolleiders ⁽³⁾.
6. Het communiqué van Brugge van 7 december 2010, en de conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over de prioriteiten voor intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs en opleiding voor de periode 2011-2020 ⁽⁴⁾.
7. De resolutie van de Raad van 28 november 2011 betreffende een vernieuwde Europese agenda voor volwasseneneducatie ⁽⁵⁾.
8. De conclusies van de Raad van 26 november 2012 over onderwijs en opleiding in Europa 2020 — De bijdrage van onderwijs en opleiding aan economisch herstel, groei en banen ⁽⁶⁾.
9. De conclusies van de Raad van 15 februari 2013 over investeren in onderwijs en opleiding — een antwoord op „Een andere kijk op onderwijs: investeren in vaardigheden voor betere sociaaleconomische resultaten” en „de Jaarlijkse groeianalyse voor 2013” ⁽⁷⁾.
10. De conclusies van de Raad van 25 november 2013 over doeltreffend leiderschap in het onderwijs ⁽⁸⁾.
11. Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van Erasmus+: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport ⁽⁹⁾.
12. De conclusies van de Raad van 24 februari 2014 over efficiënte en innoverende vormen van onderwijs en opleiding als investering in vaardigheden — Bijdrage voor het Europees semester 2014 ⁽¹⁰⁾.

Overige context

1. De mededeling van de Commissie van 20 november 2012 „Een andere kijk op onderwijs: investeren in vaardigheden voor betere sociaal-economische resultaten”.
2. Het Eurydice-verslag 2013 getiteld „Key Data on Teachers and School Leaders in Europe”.

⁽¹⁾ PB L 394 van 30.12.2006, blz. 10.

⁽²⁾ PB C 300 van 12.12.2007, blz. 6.

⁽³⁾ PB C 302 van 12.12.2009, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB C 324 van 1.12.2010, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB C 372 van 20.12.2011, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 393 van 19.12.2012, blz. 5.

⁽⁷⁾ PB C 64 van 5.3.2013, blz. 5.

⁽⁸⁾ PB C 30 van 1.2.2014, blz. 2.

⁽⁹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50.

⁽¹⁰⁾ PB C 62 van 4.3.2014, blz. 4.

Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over meertaligheid en de ontwikkeling van taalcompetenties

(2014/C 183/06)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

GEZIEN:

- De artikelen 165 en 166 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- de conclusies van de Europese Raad van Barcelona van 15 en 16 maart 2002, waarin wordt aangedrongen op verdere maatregelen „om de beheersing van basisvaardigheden te verbeteren — met name onderwijs van ten minste twee vreemde talen vanaf zeer jonge leeftijd —”, en meer bepaald wordt verlangd dat een taalvaardigheidsindicator wordt vastgesteld ⁽¹⁾;
- de conclusies van de Raad van 19 mei 2006, met een definitie van de beginselen voor een Europese taalvaardigheidsindicator ⁽²⁾;
- de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET 2020), waarin erop wordt gewezen dat het vergroten van taalcompetenties van belang is ⁽³⁾;
- de conclusies van de Raad van 28-29 november 2011 over taalcompetenties ter bevordering van de mobiliteit, waarin erop wordt gewezen dat een goede kennis van vreemde talen een essentiële vereiste is om vooruit te komen in de wereld en op de arbeidsmarkt van vandaag ⁽⁴⁾;
- Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van „Erasmus+”: het programma, waarin verbetering van het onderwijzen en leren van talen als één van de doelstellingen wordt genoemd ⁽⁵⁾.

EN MET NAME:

- De conclusies van de Raad van 22 mei 2008 over meertaligheid, waarin de lidstaten wordt verzocht gezamenlijke inspanningen te leveren om de Europese samenwerking inzake meertaligheid te verbeteren en op passende wijze verbetering te brengen in doeltreffend talenonderwijs ⁽⁶⁾;
- de Resolutie van de Raad van 21 november 2008 betreffende een Europese strategie voor meertaligheid, waarin de lidstaten wordt verzocht meertaligheid te bevorderen ter ondersteuning van het concurrentievermogen, de mobiliteit en de inzetbaarheid, en als een manier om de interculturele dialoog te versterken ⁽⁷⁾.

OVERWEGENDE HETGEEN VOLGT:

1. Taalverscheidenheid is een fundamenteel onderdeel van de Europese cultuur en de interculturele dialoog, en het vermogen om te communiceren in een andere taal dan de moedertaal wordt beschouwd als een van de kerncompetenties die burgers moeten trachten te verwerven ⁽⁸⁾.
2. Het talenlandschap in de EU is complex en divers, en er zijn nationale factoren die het onderwijzen en leren van talen beïnvloeden, hetgeen leidt tot aanzienlijke verschillen in wetgeving en praktijk op dat gebied.
3. Taalvaardigheden dragen bij tot de mobiliteit, inzetbaarheid en persoonlijke ontwikkeling van Europese burgers, in het bijzonder jongeren, overeenkomstig de doelstellingen van de Europa 2020-strategie voor groei en banen.
4. Het niveau van de taalcompetenties van vele jongeren is voor verbetering vatbaar en in de diverse landen bestaan er nog steeds aanzienlijke verschillen wat betreft de toegang tot taalonderwijs, ondanks enige verbetering in de afgelopen decennia.
5. Omdat zij de basis vormen voor vele moderne talen, kan de studie van klassieke talen zoals oud-Grieks en Latijn het aanleren van talen vergemakkelijken, en bijdragen tot de duurzaamheid van ons gemeenschappelijk erfgoed.

⁽¹⁾ SN 100/1/02 REV 1, blz. 19, punt 44, 2e streepje.

⁽²⁾ PB C 172 van 25.7.2006, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 119 van 28.5.2009, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 372 van 20.12.2011, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50.

⁽⁶⁾ PB C 140 van 6.6.2008, blz. 14.

⁽⁷⁾ PB C 320 van 16.12.2008, blz. 1.

⁽⁸⁾ Zie de Aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren (PB L 394, 30.12.2006, blz. 10).

IS HET EENS OVER HET VOLGENDE:

1. De EU en de lidstaten moeten de vorderingen bij het ontwikkelen van taalcompetenties evalueren. Elk land draagt bij aan deze vorderingen in overeenstemming met zijn nationale context en omstandigheden.
2. De beoordeling van taalcompetenties kan meertaligheid en doelmatig taalonderricht en doelmatige talenstudie in scholen helpen bevorderen.
3. Die beoordeling kan worden uitgevoerd op de in de bijlage hierbij omschreven grondslag en moet betrekking hebben op de vier taalvaardigheden: lezen, schrijven, luisteren en spreken.
4. De beoordeling kan:
 - i) op EU-niveau georganiseerd worden;
 - ii) rekening houden met nationale gegevens, indien beschikbaar en overeenkomstig de nationale omstandigheden;
 - iii) georganiseerd worden met de steun van een groep deskundigen uit de lidstaten en in samenwerking met de Permanente Groep indicatoren en benchmarks, met het oog op maximale vergelijkbaarheid;
 - iv) bekostigd worden uit het Erasmus+-programma, conform de toepasselijke bepalingen van Verordening (EU) nr. 1288/2013⁽¹⁾ en afhankelijk van de jaarlijkse begrotingsprocedure;
 - v) met minimale middelen van de scholen en een minimale rapportagelast voor de lidstaten worden uitgevoerd.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, INDACHTIG HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL EN IN OVEREENSTEMMING MET DE NATIONALE OMSTANDIGHEDEN:

1. Maatregelen aan te nemen en te verbeteren voor het bevorderen van meertaligheid en het verbeteren van de kwaliteit en de efficiëntie van talenstudie en taalonderricht, onder meer door al op jonge leeftijd ten minste twee talen te onderwijzen naast de voornaamste onderwijstaal (-talen) en door de mogelijkheden van innovatieve benaderingen voor de ontwikkeling van taalcompetenties te verkennen.
2. Zich in te spannen om geëigende methoden te ontwikkelen voor het beoordelen van talenkennis overeenkomstig de bijlage hierbij.
3. Maatregelen te ontwikkelen om kinderen en volwassenen met een migrantenachtergrond bij te staan bij het leren van de taal/talen van het gastland.
4. De mogelijkheden van het Erasmus+-programma en de Europese structuur- en investeringsfondsen te benutten om deze doelstellingen te bereiken.
5. Meer gebruik te maken van de Europese transparantie-instrumenten en -initiatieven die gecreëerd zijn ter bevordering van het leren van talen, zoals het gemeenschappelijk Europees referentiekader voor talen, Europass, het Europees taalportfolio en het Europees talenlabel.

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM, MET STEUN VAN DE COMMISSIE:

1. Via de open coördinatiemethode ervaringen en goede werkwijzen uit te wisselen teneinde de doeltreffendheid en de kwaliteit van talenstudie en taalonderricht te verbeteren.
2. De rol te onderkennen die niet-formeel en informeel leren kunnen spelen bij het leren van een taal, door te zoeken naar manieren om aldus verworven taalcompetenties te erkennen en te valideren, overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren⁽²⁾.
3. Manieren te zoeken om het aantrekkelijker te maken een taal te leren en de inzet daarvoor groter te maken, onder meer via het gebruik van ICT en open leermiddelen, met als doel te bewerkstelligen dat minder lerenden ophouden met het leren van een taal voordat ze een toereikend kennisniveau hebben bereikt.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van „Erasmus+”: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50).

⁽²⁾ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

VERZOEKT DE COMMISSIE OM:

1. De haalbaarheid van het beoordelen van taalcompetenties in de lidstaten na te gaan, onder meer door gebruik van nationale gegevens, indien voorhanden, met de steun van een groep deskundigen uit de lidstaten en in samenwerking met de Permanente Groep indicatoren en benchmarks.
2. Samen met de lidstaten en Eurostat, in het kader van het Europees statistisch systeem, en met het oog op het verbeteren van de vergelijkbaarheid, manieren te zoeken om de bestaande EU-gegevens over het aantal leerlingen in het middelbaar onderwijs dat een derde taal leert ⁽¹⁾ aan te vullen, conform de ambities van de doelstelling van Barcelona en het ET 2020-kader.
3. Met andere op dit gebied actieve organisaties, zoals de Raad van Europa en zijn Europees centrum voor moderne talen, te blijven samenwerken en de samenwerking te intensiveren.

⁽¹⁾ Die derde taal kan iedere moderne taal zijn die op school onderwezen wordt. Daarnaast kunnen de lidstaten het percentage meedelen van de leerlingen die oud-Grieks of Latijn als derde taal hebben. Andere gegevens die kunnen worden verzameld zijn het aantal onderwezen talen, en of het onderricht daarin verplicht of facultatief is.

BIJLAGE

Beoordeling van taalcompetenties

De beoordeling van taalcompetenties is gebaseerd op:

het percentage leerlingen van 15 jaar of, afhankelijk van de nationale omstandigheden, 14 of 16 jaar ⁽¹⁾, die het niveau van *onafhankelijke gebruiker* bereiken in de tweede aangeleerde taal ⁽²⁾.

De term *onafhankelijke gebruiker* stemt overeen met ten minste niveau B1, als omschreven in het Gemeenschappelijk Europees referentiekader voor taalvaardigheden (CEFR) ⁽³⁾.

De gegevens kunnen worden verzameld via een EU-breed onderzoek naar de kennis van de tweede taal/talen van de onderwijsstelsels, en zodanig worden gepresenteerd dat maximale vergelijkbaarheid wordt bereikt. In plaats daarvan kunnen ook nationale gegevens worden gebruikt, mits deze compatibel zijn met het CEFR.

Nationale scores worden samengevoegd als een gewoon gemiddelde van de vier componenten: lezen, schrijven, luisteren en spreken. Het resultaat is een gewogen gemiddelde van deze nationale scores waarin rekening wordt gehouden met de omvang van de nationale bevolking.

⁽¹⁾ Er wordt verzekerd dat de gegevens maximaal vergelijkbaar zijn.

⁽²⁾ De voornaamste onderwijstaal/-talen wordt/worden als eerste taal(talen) beschouwd, terwijl van de andere talen die welke het meest wordt onderwezen als de tweede aangeleerde taal wordt beschouwd. Elke lidstaat bepaalt welke talen als eerste en als tweede taal worden beschouwd.

Alleen officiële EU-talen mogen als tweede taal worden beschouwd.

⁽³⁾ Definitie van B1 (onafhankelijke gebruiker):

Kan de hoofdpunten begrijpen wanneer in duidelijk uitgesproken standaardtaal wordt gesproken over vertrouwde zaken die regelmatig voorkomen op het werk, op school, in de vrije tijd enz. Weet zich te redden in de meeste situaties die zich kunnen voordoen tijdens een reis in een gebied waar de betreffende taal wordt gesproken. Kan een eenvoudige samenhangende tekst schrijven over onderwerpen die vertrouwd of van persoonlijk belang zijn. Kan ervaringen en gebeurtenissen, dromen, verwachtingen en ambities beschrijven en in het kort redenen geven voor meningen en plannen.

Conclusies van de Raad van 20 mei 2014 over kwaliteitsborging in onderwijs en opleiding

(2014/C 183/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

GELET OP DE IN DE BIJLAGE BIJ DEZE CONCLUSIES GESCHETSTE POLITIEKE ACHTERGROND,

IS INGENOMEN MET:

de voortgang die is gemaakt met het ontwikkelen van een cultuur van voortdurende kwaliteitsverbetering in onderwijs- en opleidingssystemen in heel Europa — hoewel in variërende mate wegens uiteenlopende startpunten — zoals uit een aantal recente verslagen van de Commissie blijkt ⁽¹⁾.

IS HET VOLGENDE VAN OORDEEL:

1. Het onderwijs- en opleidingswezen in de Unie, dat in belangrijke mate betere werkgelegenheid, krachtiger groei en concurrentievermogen genereert, staat voor grote uitdagingen, die mede door gestage kwaliteitsverbetering kunnen worden aangepakt. Het gaat onder meer om de volgende uitdagingen: de toegankelijkheid verbreden; de uitval doen afnemen en het retentiepercentage doen toenemen; innovatief leren steunen en ervoor zorgen dat leerlingen de kennis, vaardigheden en competenties verwerven die nodig zijn voor een inclusieve samenleving, actief burgerschap, een leven lang leren en inzetbaarheid, ongeacht hun sociale en economische achtergrond.
2. Kwaliteitsborgingsmechanismen kunnen een belangrijke rol spelen om onderwijs- en opleidingsinstellingen en beleidsmakers te helpen bij de aanpak van die uitdagingen, door ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de onderwijs- en opleidingssystemen en van de afzonderlijke instellingen aan het beoogde doel beantwoorden. Kwaliteitsborging — als onderdeel van een reeks maatregelen van regering en instellingen — vergroot de transparantie en schraagt het vertrouwen in de relevantie en de kwaliteit van kennis, vaardigheden, competenties en kwalificaties, welk vertrouwen wederom gebaseerd is op het vertrouwen in de kwaliteit van de instellingen en de personen die onderwijs en opleidingen verstrekken.
3. Mede dankzij de Europese instrumenten voor kwaliteitsborging, in combinatie met het Europees kwalificatiekader (EKK), het Kwalificatiekader van de Europese hogeronderwijsruimte en de bijbehorende nationale kwalificatiekaders, is in de onderwijs- en opleidingsinstellingen een kwaliteitscultuur gegroeid, die er zelf toe heeft bijgedragen dat de mensen gemakkelijker kunnen gaan studeren en werken in het buitenland en in een ander bestel.
4. Vanuit de ervaring met hoger onderwijs en met beroepsonderwijs en -opleiding kunnen flexibele kwaliteitsborgingsregelingen ondersteunend werken voor kwaliteitsverhoging in formeel en niet-formeel leren in alle onderwijs- en opleidingssectoren, alsook inspelen op groeiende verschijnselen zoals open leermiddelen en grensoverschrijdend onderwijs, waaronder franchising ⁽²⁾.

KOMT OVEREEN DAT:

1. De kwaliteitsborging kan in alle sectoren van onderwijs en opleiding heel wat efficiënter worden aangepakt; de 'checklistmethode' zou plaats moeten maken voor een diepgewortelde cultuur van kwaliteitsverbetering in onderwijs en opleiding waardoor hogere normen kunnen worden gesteld en betere leerresultaten kunnen worden geboekt.
2. Kwaliteitsborging — binnen een context van voortdurende kwaliteitsverbetering — dient hervormingen van onderwijs- en opleidingssystemen te steunen in overeenstemming met de hervormingsagenda's op uniaal en nationaal niveau.
3. In het hoger onderwijs draagt de kwaliteitsborging — en vooral interne kwaliteitsborging — er steeds beter toe bij dat de hogeronderwijsinstellingen hun doelstellingen verwezenlijken. Afhankelijk van de nationale behoeften en omstandigheden is de externe kwaliteitsborging niet in alle lidstaten op dezelfde manier opgezet. Onder meer programma-accreditatie en beoordeling op het niveau van de instellingen dragen bij

⁽¹⁾ Zie bijlage („Overige context”).

⁽²⁾ Grensoverschrijdend onderwijs omvat het verstrekken van hoger onderwijs in het buitenland op geassocieerde campussen of in het kader van franchising of validatie-overeenkomsten tussen een exporterende en een ontvangende instelling.

tot groter vertrouwen en betere normen. Bij externe kwaliteitsborging gaat steeds grotere aandacht uit naar beoordeling op het niveau van de instellingen, waardoor hogeronderwijsinstellingen hun aanbod op flexibeler wijze kunnen aanpassen aan hun eigen behoeften en die van de leerlingen, de arbeidsmarkt en de samenleving.

4. In dezelfde context is grensoverschrijdende samenwerking bij de kwaliteitsborging van groot belang om een klimaat van vertrouwen te kunnen scheppen en de kwaliteitsnormen te verhogen, grotere mobiliteit bij leerlingen te bewerkstelligen, een gunstige omgeving voor gezamenlijke programma's te creëren, en ervoor te zorgen dat het tertiair grensoverschrijdend en franchiseonderwijs goed functioneert. Kansen creëren voor kwaliteitsborgingsinstanties om grensoverschrijdende kwaliteitsborging te verstrekken door middel van het Europees register voor kwaliteitsborging in het hoger onderwijs (EQAR), met inachtneming van de nationale voorschriften, moet bijdragen tot een Europese dimensie op het gebied van kwaliteitsborging en tot het faciliteren van grensoverschrijdende beoordeling, alsook tot eenvoudigere procedures voor gezamenlijke programma's.
5. Op het gebied van beroepsonderwijs en -opleiding bevorderen de voorlichtingsinstrumenten en het studiemateriaal uit het Eqavet⁽¹⁾-netwerk het ontstaan van een kwaliteitscultuur in de lidstaten, waarvan de meeste al een nationale kwaliteitszorgmethode toepassen of deze momenteel ontwikkelen, overeenkomstig het Eqavet. Grotere inspanningen zijn nodig, met name om ervoor te zorgen dat in kwaliteitsborgingsregelingen meer rekening wordt gehouden met leerresultaten en wordt ingespeeld op niet-formeel leren en werkplekleren in een formele of niet-formele omgeving, naar gelang van de nationale context.
6. De met het Eqavet opgedane ervaring kan dienen als basis voor de ontwikkeling van een integrale aanpak inzake kwaliteitsborging op het gebied van volwasseneneducatie.
7. Grotere transparantie inzake kwaliteitsborging in de verschillende sectoren en in de validatieregelingen van het niet-formele en het formele onderwijs — ook alle vormen van e-leren — zou eveneens bijdragen tot het versterken van het vertrouwen en overstappen tussen sectoren en landen gemakkelijker maken.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, OVEREENKOMSTIG DE NATIONALE PRAKTIJK EN MET DE NODIGE AANDACHT VOOR HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL, MET DE BETROKKEN BELANGHEBBENDEN SAMEN TE WERKEN, OM:

1. In het gehele onderwijs- en opleidingsbestel een cultuur van kwaliteitsvergroting te ontwikkelen en te bevorderen, zodat kennis, vaardigheden en competenties van leerlingen, alsook de kwaliteit van het leerproces een hoger niveau bereiken, en passend gebruik wordt gemaakt van de Europese instrumenten voor kwaliteitsborging.
2. De kwaliteitsborging zo te regelen dat zij beter toegerust is voor de huidige en toekomstige ontwikkelingen op het gebied van onderwijs en opleiding, zoals alle vormen van digitaal leren, en ervoor te zorgen dat de taakomschrijving van de kwaliteitsborgingsinstanties voldoende flexibel is.
3. Te zorgen voor meer transparantie over het resultaat van kwaliteitsbeoordelingen.
4. Gebruik te maken van de financieringsmogelijkheden in het kader van het Erasmus+-programma om innovatieve transnationale projecten op te zetten, en aldus te zorgen voor betere kwaliteitsborging ter ondersteuning van duurzame hervormingen in onderwijs en opleiding overal in de Unie, en, waar passend, met behulp van de Europese structuur- en investeringsfondsen de ontwikkeling van kwaliteitsonderwijs en -opleiding aan te moedigen.
5. Door middel van kwaliteitsborging in onderwijs en opleiding de kwaliteit van de instructie te helpen bevorderen.
6. In het kader van het Bolognaproces steun te verlenen aan de huidige herziening van de normen en richtsnoeren voor kwaliteitsborging in de Europese hogeronderwijsruimte, om deze, inclusief de reikwijdte ervan, duidelijker, toepasbaarder en nuttiger te maken, en daarbij de nadruk te leggen op hogere kwaliteitsnormen.
7. Waar passend, grensoverschrijdende samenwerking te stimuleren tussen kwaliteitsborgingsinstanties in alle sectoren en voor alle vormen van onderwijs en opleiding.
8. De kwaliteit te verzekeren van het onderwijs dat wordt verstrekt door hogeronderwijsinstellingen die campussen in het buitenland hebben en er franchiseonderwijs verstrekken, met de steun van de nationale kwaliteitsborgingsinstanties, door een intensievere samenwerking tussen de kwaliteitsborgingsinstanties in het exporterende en het ontvangende land of door in het Eqar geregistreerde instanties instellingen te laten evalueren die grensoverschrijdend en franchiseonderwijs verstrekken, met het oog op de gewenste kwaliteit en ter bevordering van grensoverschrijdende samenwerking en wederzijds leren.

⁽¹⁾ Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding.

9. Het Eqavet verder toe te passen om een kwaliteitsborgingscultuur in en tussen de lidstaten te ontwikkelen — ook bij de verstrekkers van beroepsonderwijs en -opleiding — met name door inspanningen te leveren om uiterlijk eind 2015, overeenkomstig het communiqué van Brugge, op nationaal niveau een gemeenschappelijk kwaliteitsborgingskader voor verstrekkers van beroepsonderwijs en -opleiding in te voeren dat geldt voor beroepsonderwijs en -opleiding in een schoolomgeving en werkplekleren, afhankelijk van de nationale context.
10. Ervoor te zorgen dat systemen, maatregelen en instrumenten voor kwaliteitsborging op regelmatige basis worden beoordeeld zodat hun permanente ontwikkeling en doeltreffendheid kan worden verbeterd.

VERZOEKT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE, REKENING HOUDEND MET DE SPECIFIEKE KENMERKEN EN VEREISTEN VAN DE VERSCHILLENDE SECTOREN EN MET NATIONALE OMSTANDIGHEDEN, OM:

1. Vanuit een perspectief van levenslang leren, transparantie en complementariteit van de benaderingen van kwaliteitsborging in de verschillende sectoren te blijven bevorderen door voort te bouwen op de Europese beginselen voor kwaliteitsborging, zodat de kwaliteit van de leerresultaten voor leerlingen wordt gevrijwaard en overstappen tussen de onderwijs- en opleidingssectoren makkelijker wordt. Verdere ontwikkelingen kunnen onder meer zijn:
 - a) intensiever gebruik van de op leerresultaten gebaseerde aanpak voor het omschrijven, verstrekken en beoordelen van kennis, vaardigheden, competenties en kwalificaties, voortbouwend op het Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren en op Europese instrumenten die zijn gebaseerd op studiepunten, zoals ECTS ⁽¹⁾ en Ecvet ⁽²⁾;
 - b) het bevorderen van transparante kwaliteitsborgingsmaatregelen die gebaseerd zijn op bestaande kwaliteitsborgingsmethoden en als steun dienen voor betrouwbare, deugdelijke en geloofwaardige evaluatiemethoden en -instrumenten, met het oog op de validatie van het niet-formeel en informeel onderwijs;
 - c) het verstevigen van de banden en de samenwerking tussen stakeholders in de wereld van onderwijs en opleiding enerzijds en de wereld van de arbeid anderzijds, met name om een adequate vaardigheidsbewaking en -voorspelling te ontwikkelen;
 - d) waar passend, het betrekken van belanghebbende partijen, met name personeel, leerlingen en werkgevers — door middel van kwaliteitsborging — bij strategische besluitvorming, het ontwerpen van kwalificaties en het ontwikkelen, uitvoeren en monitoren van programma's, zodat in onderwijs- en opleidingsinstellingen wordt gezorgd voor gestage kwaliteitsverbetering.
2. De mogelijkheden van kwaliteitsborging te benutten ter intensivering van de toepassing van nationale kwalificatiekaders die gelieerd zijn aan het EKK.
3. Voort te bouwen op het werk dat in het kader van het Bolognaproces in het hoger onderwijs wordt geleverd, om de mogelijkheden van kwaliteitsborging te benutten voor het vergroten van wederzijds vertrouwen en transparantie, en derhalve voor een evolutie naar een vlottere erkenning van alle betrokken kwalificaties.
4. Zich in te spannen om, rekening houdend met de opgedane ervaring met het hoger onderwijs, grotere transnationale transparantie op het gebied van kwaliteitsborgingsregelingen te bereiken in andere sectoren en op andere niveaus van onderwijs en opleiding.
5. Kwaliteitsborgingsregelingen te bestuderen met het oog op een betere aanpak ten aanzien van de kwaliteit van het niet-formeel leren en het werkplekleren, naar gelang van de nationale context, onder meer door waar passend voort te bouwen op het Eqavet.
6. De kwaliteitsborgingsproblematiek met betrekking tot alle vormen van e-leren, bijvoorbeeld de evaluatie en certificering van nieuwe vormen van leren en onderricht, nader te verkennen.
7. Met name in het licht van het recente evaluatieverslag van de Commissie over het EKK en haar voortgangsverslagen over de kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding en in het hoger onderwijs ⁽³⁾ — te streven naar nauwere coördinatie en verbetering van het Eqavet en de Europese kwaliteitsborgingsinstrumenten in het hoger onderwijs, door met name gebruik te maken van een leerresultaatgerichte aanpak en van transparantie-instrumenten zoals het EKK, Europass en de Europese overdrachtsystemen.

⁽¹⁾ Het Europees systeem voor het verzamelen en overdragen van studiepunten in het hoger onderwijs.

⁽²⁾ Het Europees systeem voor overdracht van leerresultaten voor beroepsonderwijs en -opleiding

⁽³⁾ Zie bijlage.

8. In het kader van de open coördinatiemethode nagaan over welke marge de lidstaten beschikken om hun eigen kwaliteitsborgingsvoorschriften en -initiatieven op het gebied van preprimair onderwijs, schoolonderwijs en volwasseneneducatie te versterken, rekening houdend met de ervaring in andere sectoren.
9. De internationale samenwerking op het gebied van kwaliteitsborging — namelijk samenwerking met internationale organisaties, beleidsdialoog met belangrijke internationale partners en partnerschappen met instellingen overall ter wereld — in alle sectoren verder te bevorderen.

VERZOEKT DE COMMISSIE:

1. De koppeling van, en de synergie tussen, de transparantie-instrumenten van de Unie die kwaliteitsborging, erkenning en mobiliteit schragen, verder te verbeteren en te streven naar grotere complementariteit en convergentie van die instrumenten, onder meer door de stand van zaken op te maken van de raadgevingen over een Europese ruimte voor vaardigheden en kwalificaties.
 2. Wederzijds leren verder uit te breiden door in alle sectoren in Europees verband samen te werken op het gebied van kwaliteitsborging, ook met behulp van financiële middelen uit het Erasmus+- programma.
 3. Te onderzoeken op welke manier de lidstaten kunnen worden gesteund bij de ontwikkeling van hun kwaliteitsborgingsregelingen, zodat wordt tegemoet gekomen aan diverse leer- en onderwijsvormen of zodat al die regelingen eveneens kunnen worden toegepast in een scala van sectoren en niveaus van onderwijs en opleiding.
-

BIJLAGE

Politieke achtergrond

1. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2001 betreffende Europese samenwerking inzake kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs ⁽¹⁾.
2. De in 2005 aangenomen normen en richtsnoeren voor kwaliteitsborging in de Europese hogeronderwijsruimte en de toezegging van de ministers die de ministerconferentie over het Bolognaproces, op 26 en 27 april 2012 in Boekarest hebben bijgewoond, dat zij deze normen en richtsnoeren aan een herziening zullen onderwerpen.
3. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2006 over verdere Europese samenwerking op het gebied van de kwaliteitsborging in het hoger onderwijs ⁽²⁾.
4. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren, in het bijzonder bijlage III, de gemeenschappelijke beginselen voor kwaliteitsborging in het hoger onderwijs, het beroepsonderwijs en de beroepsopleiding ⁽³⁾.
5. De conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET 2020) ⁽⁴⁾.
6. De aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van een Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding ⁽⁵⁾.
7. De conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, op 19 november 2010 in het kader van de Raad bijeen, over de prioriteiten voor intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor de periode 2011-2020 ⁽⁶⁾.
8. De conclusies van de Raad van 28 november 2011 over de modernisering van het hoger onderwijs ⁽⁷⁾.
9. De resolutie van de Raad van 28 november 2011 betreffende een vernieuwde Europese agenda voor volwasseneneducatie ⁽⁸⁾.
10. De aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren ⁽⁹⁾.
11. De conclusies van de Raad van 15 februari 2013 over investeren in onderwijs en opleiding — een antwoord op „Een andere kijk op onderwijs: investeren in vaardigheden voor betere sociaal-economische resultaten” en de Jaarlijkse groeianalyse 2013 ⁽¹⁰⁾.
12. De conclusies van de Raad van 25 november 2013 over de globale dimensie van het Europese hoger onderwijs ⁽¹¹⁾.
13. Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van Erasmus+: het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport ⁽¹²⁾.
14. De conclusies van de Raad van 24 februari 2014 over efficiënte en innoverende vormen van onderwijs en opleiding als investering in vaardigheden — ondersteuning voor het Europees semester 2014 ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ PB L 60 van 1.3.2001, blz. 51.

⁽²⁾ PB L 64 van 4.3.2006, blz. 60.

⁽³⁾ PB C 111 van 6.5.2008, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB C 119 van 28.5.2009, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB C 155 van 8.7.2009, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 324 van 1.12.2010, blz. 5.

⁽⁷⁾ PB C 372 van 20.12.2011, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB C 372 van 20.12.2011, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB C 64 van 5.3.2013, blz. 5.

⁽¹¹⁾ PB C 28 van 31.1.2014, blz. 2.

⁽¹²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50.

⁽¹³⁾ PB C 62 van 4.3.2014, blz. 4.

Andere achtergrond

1. Het Europees verslag van mei 2000 over de kwaliteit van het schoolonderwijs, waarin 16 kwaliteitsindicators worden aangereikt.
 2. De Eurydice-studie van 2004 waarin scholen die verplicht onderwijs in Europa verstrekken, worden beoordeeld.
 3. Het verslag dat de groep op hoog niveau voor de modernisering van het hoger onderwijs in juni 2013 heeft uitgebracht over de kwaliteit van onderwijzen en leren in de Europese instellingen voor hoger onderwijs.
 4. De studie van 2013 over kwaliteitsborging in volwasseneneducatie en het verslag van 24 oktober 2013 van de themagroep kwaliteit in volwasseneneducatie.
 5. Het verslag van 19 december 2013 van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de beoordeling van het Europees kwalificatiekader (EKK) en de uitvoering van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren.
 6. Het verslag van 28 januari 2014 van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de voortgang met kwaliteitsborging in het hoger onderwijs.
 7. Het verslag van 28 januari 2014 van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de uitvoering van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2009 tot vaststelling van een Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding.
-

Conclusies van de Raad van 21 mei 2014 over cultureel erfgoed als strategische hulpbron voor een duurzaam Europa

(2014/C 183/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

ONDERKENNENDE DAT:

1. in het Verdrag is bepaald dat de Unie toeziet op de instandhouding en ontwikkeling van het Europese culturele erfgoed;
2. cultureel erfgoed bestaat uit rijkdommen die uit het verleden zijn geërfd, in alle vormen en aspecten — materieel, immaterieel en digitaal (van oorsprong digitaal en gedigitaliseerd), waaronder monumenten, opgravingen, landschappen, vaardigheden, gebruiken, kennis en uitingen van menselijke creativiteit, alsmede collecties die worden bewaard en beheerd door openbare en particuliere instellingen zoals musea, bibliotheken en archieven. Cultureel erfgoed komt voort uit de interactie, door de jaren heen, tussen mensen en locaties, en evolueert voortdurend. Deze rijkdommen zijn van grote waarde voor de samenleving, zowel op cultureel, sociaal, economisch als milieugebied; derhalve is het duurzaam beheer ervan een strategische keuze voor de 21e eeuw;
3. cultureel erfgoed een belangrijke troef is voor Europa en een belangrijk onderdeel van het Europese project;
4. het cultureel erfgoed een niet-hernieuwbare hulpbron vormt die uniek, onvervangbaar en onverwisselbaar is; momenteel doen zich in dit verband belangrijke uitdagingen voor als gevolg van culturele, ecologische, sociale, economische en technologische veranderingen die van invloed zijn op alle aspecten van het hedendaagse leven.

BEKLEMTONEND DAT:

5. cultureel erfgoed een belangrijke rol speelt bij het tot stand brengen en vergroten van het sociaal kapitaal, aangezien het:
 - a) burgers kan aanzetten tot deelneming aan het openbare leven, en het deze participatie kan bevorderen;
 - b) de levenskwaliteit en het welzijn van individuen en hun gemeenschappen kan verbeteren;
 - c) de diversiteit en de interculturele dialoog bevordert door bij te dragen tot het gevoel deel uit te maken van een grotere gemeenschap, en doordat wederzijds begrip en respect tussen volkeren erdoor worden vergroot;
 - d) bij kan dragen tot het verminderen van sociale ongelijkheid, het faciliteren van sociale inclusie alsmede culturele en sociale participatie, en het bevorderen van de dialoog tussen de generaties en de sociale cohesie;
 - e) mogelijkheden kan bieden voor het ontwikkelen van vaardigheden, kennis, creativiteit en innovatie;
 - f) een doeltreffend educatief instrument kan zijn voor het formele, niet-formele en informele onderwijs, een leven lang leren en opleiding;
6. cultureel erfgoed een belangrijk economisch effect heeft, onder meer als integraal deel van de culturele en de creatieve sector, omdat het onder andere:
 - a) een krachtige motor is voor inclusieve lokale en regionale ontwikkeling en aanzienlijke externe effecten heeft, met name via de bevordering van duurzaam cultureel toerisme;
 - b) duurzame plattelands- en stadsontwikkeling en stadsvernieuwing ondersteunt, zoals geïllustreerd wordt door initiatieven van vele Europese regio's en steden;
 - c) uiteenlopende soorten werkgelegenheid genereert;
7. cultureel erfgoed een specifieke rol speelt in de verwezenlijking van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie voor een „slimme, duurzame en inclusieve groei” omdat het sociale en economische gevolgen heeft en bijdraagt tot de duurzaamheid van het milieu;
8. cultureel erfgoed aan meer gebieden raakt dan louter aan cultuur, en verschillende terreinen van het overheidsbeleid bestrijkt, zoals regionale ontwikkeling, sociale cohesie, landbouw, maritieme aangelegenheden, milieu, toerisme, onderwijs, de digitale agenda, onderzoek en innovatie. Het beleid op al deze terreinen heeft een direct of indirect effect op het culturele erfgoed, terwijl het cultureel erfgoed op zijn beurt veel mogelijkheden biedt voor het verwezenlijken van de verschillende beleidsdoelstellingen. Dit potentieel dient derhalve ten volle te worden onderkend en ontwikkeld.

ROEPT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE OP OM, BINNEN HUN BEVOEGDHEDEN EN MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

9. de intrinsieke waarde van cultureel erfgoed te onderkennen en het potentieel van cultuur en cultureel erfgoed te benutten als een gemeenschappelijke strategische hulpbron voor de totstandbrenging van een samenleving die stoelt op democratische, ethische, esthetische en ecologische waarden, met name wanneer zich een crisis voordoet;
10. de dialoog met de belanghebbenden op het gebied van cultureel erfgoed te versterken met het oog op het bepalen en uitvoeren van gecoördineerde beleidslijnen en acties voor het duurzaam beheer en de duurzame ontwikkeling van het cultureel erfgoed, en tevens de samenwerking met internationale en intergouvernementele organisaties, in het bijzonder met de Raad van Europa, te stimuleren;
11. de beschikbare middelen te gebruiken om het cultureel erfgoed te ondersteunen, te bevorderen en te promoten op geïntegreerde en omvattende wijze, daarbij rekening houdend met de culturele, economische, sociale, wetenschappelijke en milieuaspecten van het cultureel erfgoed;
12. bij te dragen tot de integratie van cultureel erfgoed in het nationale en het Europese beleid;
13. de cultuurbeleidoverstijgende synergieën tussen het EU-beleid en het beleid van de lidstaten in kaart te brengen en hierop voort te bouwen, bijvoorbeeld op het gebied van regionale ontwikkeling, cohesie, landbouw, maritieme aangelegenheden, milieu, energie en klimaatverandering, toerisme, onderwijs, onderzoek en innovatie, teneinde een meerwaarde te creëren;
14. waar mogelijk de toegang tot financiering te verbeteren, ten volle gebruik te maken van de beschikbare programma's voor de publieke en de private sector en investeringen in cultureel erfgoed aan te moedigen in het kader van geïntegreerde strategieën voor duurzame lokale en regionale ontwikkeling binnen het kader van de beschikbare nationale en EU-programma's, alsmede in het kader van de EU-structuurfondsen overeenkomstig de partnerschapsovereenkomsten;
15. steun te blijven verlenen aan de maatregelen van de EU voor het Europees erfgoedlabel⁽¹⁾;
16. voort te gaan met het bevorderen van onderwijs betreffende het cultureel erfgoed, het publiek bewust te maken van het potentieel dat cultureel erfgoed heeft voor duurzame ontwikkeling, en het publiek, met name kinderen en jongeren, in samenwerking met het maatschappelijk middenveld, ertoe aan te zetten hieraan deel te nemen;
17. het verzamelen en analyseren van kwalitatieve en kwantitatieve gegevens over cultureel erfgoed te verbeteren, met inbegrip van statistische gegevens;
18. de financiering, ontwikkeling en verspreiding van digitale culturele inhoud en de beschikbaarheid van innovatieve diensten van culturele en educatieve waarde voor de burgers te bevorderen, evenals de toegang van het publiek tot deze digitale erfgoedbronnen en -diensten, onder meer via Europeana.

ROEPT DE LIDSTATEN OP OM:

19. langetermijnmodellen voor erfgoedbeleid te stimuleren die empirisch onderbouwd zijn en voortkomen uit de maatschappij en de burgers;
20. de rol van cultureel erfgoed in duurzame ontwikkeling te versterken, met bijzondere aandacht voor projecten op het gebied van ruimtelijke ordening, vernieuwing en rehabilitatie;
21. aan te moedigen tot het opzetten van netwerken en partnerschappen tussen cultureel-erfgoedbeleid en andere beleidsterreinen, tussen publieke en particuliere actoren op alle betrokken gebieden en op verschillende bestuursniveaus;
22. te overwegen cultureel erfgoed op te nemen in het kader voor het volgende Werkplan voor cultuur van de Raad, dat vanaf 2015 wordt uitgevoerd;
23. de grensoverschrijdende, interregionale en transnationale samenwerking inzake cultureel erfgoed met de relevante belanghebbenden te intensiveren;

⁽¹⁾ PB L 303 van 22.11.2011, blz. 1.

24. de traditionele kennis en vaardigheden te cultiveren die nodig zijn voor de instandhouding, het duurzaam beheer en de ontwikkeling van het culturele erfgoed, en die moeten worden doorgegeven aan de toekomstige generaties, teneinde het menselijke kapitaal te vergroten en de culturele rijkdommen van Europa blijvend te beschermen en toegankelijk te laten blijven;
25. verder samen te werken aan een onderzoeksagenda voor cultureel erfgoed en de steun voor onderzoeksinitiatieven betreffende cultureel erfgoed binnen het EU-kaderprogramma voor onderzoek en innovatie Horizon 2020, zoals het gezamenlijk programmeringsinitiatief inzake cultureel erfgoed en veranderingen in het aardstelsel, te versterken.

VERZOEKT DE COMMISSIE OM:

26. voort te gaan met de analyse van het economische en sociale effect van het cultureel erfgoed in de EU, en bij te dragen tot de ontwikkeling van een strategische aanpak voor cultureel erfgoed;
 27. rekening te houden met de herziening van de Europa 2020-strategie, de bijdrage van het cultureel erfgoed aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de strategie;
 28. het specifieke karakter van cultureel erfgoed in aanmerking te nemen bij de toepassing van de voorschriften inzake staatssteun;
 29. de uitwisseling en toepassing te stimuleren van beste praktijken die het resultaat zijn van projecten die zijn gefinancierd uit EU-programma's ter stimulering van het duurzaam gebruik en beheer van het cultureel erfgoed;
 30. het netwerken door erfgoeddeskundigen en -veldwerkers uit de publieke en de private sector alsmede door maatschappelijke organisaties, alsook de samenvoeging van hun middelen, op EU-niveau te blijven steunen.
-

Conclusies van de Raad van 21 mei 2014 over gendergelijkheid in de sport

(2014/C 183/09)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HERINNEREND AAN HET VOLGENDE:

1. Gelijkheid tussen vrouwen en mannen is een in de Verdragen verankerd fundamenteel beginsel van de Europese Unie. Het is een van de doelstellingen en taken van de Europese Unie, en integratie van het beginsel van gelijkheid van vrouwen en mannen in al haar activiteiten vormt een specifieke opdracht voor de Unie ⁽¹⁾.
2. Gendergelijkheid is vastgelegd in artikel 23 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
3. In haar Strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015 ⁽²⁾, waarin vijf prioritaire actiegebieden worden aangewezen — gelijke economische zelfstandigheid; gelijke beloning voor gelijk of gelijkwaardig werk; gelijkheid in besluitvorming; waardigheid, integriteit en bestrijding van gendergerelateerd geweld; gendergelijkheid in externe acties — heeft de Commissie toegezegd de integratie van gendervraagstukken in alle vormen van EU-beleid aan te moedigen. In haar mededeling over de ontwikkeling van de EU-dimensie in de sport ⁽³⁾ heeft de Commissie acties voorgesteld die met name gericht waren op toegang tot sport voor migrantenvrouwen en vrouwen die behoren tot etnische minderheden, toegang tot beleidsbepalende posities en de strijd tegen genderstereotypen.
4. Gendergelijkheid is van het grootste belang voor de verwezenlijking van de EU-doelstellingen ten aanzien van de economische en sociale samenhang en een hoog niveau van werkgelegenheid, alsook voor het verwezenlijken van duurzame groei en concurrentievermogen, en voor het aanpakken van de demografische uitdaging.
5. De Raad heeft, in zijn Epso-samenstelling, conclusies aangenomen over verschillende relevante aspecten van gendergelijkheid ⁽⁴⁾, waaronder met name de conclusies van de Raad over het Europees pact voor gendergelijkheid (2011-2020) en de conclusies over ondersteuning van de uitvoering van de strategie van de Europese Commissie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015.
6. Tijdens de EU-conferentie over gendergelijkheid in de sport van 3 en 4 december 2013 in Vilnius zijn mogelijke strategische acties besproken om in de periode 2016-2020 te komen tot gendergelijkheid in de sport, en is de Commissie, de lidstaten en de sportbeweging verzocht een plan met strategische acties op dit gebied uit te werken.
7. In de Verklaring van Brighton, die het resultaat was van de eerste wereldconferentie over vrouwen en sport, in 1994 te Brighton (VK), alsmede in de verklaringen van Athene (2004) en Berlijn (2013) van de Mineps van de Unesco is opgeroepen tot specifieke maatregelen om gelijke kansen in de sport te bevorderen.
8. Tijdens de op 5 maart 2014 te Brussel gehouden Conferentie over geweld tegen vrouwen in de EU: misstanden thuis, op het werk, in het openbaar en online zijn de bevindingen toegelicht van een door het FRA (Bureau voor de grondrechten) verricht onderzoek ⁽⁵⁾ naar geweld tegen vrouwen. Uit het onderzoek bleek dat 33 % van de vrouwen te maken hebben gehad met lichamelijk en/of seksueel geweld; 32 % van alle slachtoffers van seksuele intimidatie verklaarden dat de dader een superieur, een collega of een klant was. De meeste vrouwen die slachtoffer waren, meldde hun ervaring niet aan de politie of aan een organisatie voor slachtofferhulp ⁽⁶⁾.
9. Tijdens de door het Griekse voorzitterschap op 20 maart 2014 te Athene georganiseerde studiebijeenkomst over „Gendergebaseerd geweld in de sport: bescherming van minderjarigen” is opgeroepen tot het aanpakken en regelmatig monitoren van gendergelijkheid in de sport op alle niveaus en in alle takken van sport, waarbij ook aandacht zou moeten worden geschonken aan gendergebaseerd geweld in de sport, alsmede tot het evalueren van het karakter en de omvang van gendergebaseerd geweld in de sport,

⁽¹⁾ Artikel 2 en artikel 3, lid 3, VEU, alsmede artikel 8 VWEU.

⁽²⁾ Doc. 13767/10.

⁽³⁾ Doc. 5597/11.

⁽⁴⁾ Respectievelijk doc. 18127/10 en doc. 7370/11.

⁽⁵⁾ Het onderzoek was gebaseerd op persoonlijke interviews met 42 000 vrouwen van 18 tot 74 jaar in de 28 lidstaten van de EU.

⁽⁶⁾ <http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results>

in het bijzonder in topsport, in de relatie tussen begeleiders en sporters, in de sportieve entourage van sporter en in de onderlinge betrekkingen tussen sporters. Ook werd ertoe opgeroepen te voorzien in voldoende mogelijkheden (zoals ondersteuningsdiensten, advisering en telefonische hulpdiensten) voor sporters die het slachtoffer zijn van seksuele intimidatie of van geweld in de sport.

CONSTATEERT HET VOLGENDE:

10. Bepaalde lidstaten besteden reeds ruime aandacht aan gendergelijkheid in de sport. Ook op plaatselijk, regionaal en Europees niveau alsmede op het niveau van de internationale sportbeweging is er reeds enig werk verricht. Toch heeft gendergelijkheid op dit domein nog geen aanvaardbaar niveau bereikt en blijft de uitvoering van concrete maatregelen in vele lidstaten en in de internationale sportbeweging nog achterwege.
11. Aangezien een groot aantal minderjarigen in de sport actief is, kan in dat milieu het gevaar bestaan van geweld en seksuele intimidatie, mede door het vertrouwen dat groeit tussen personen die bij sport betrokken zijn.
12. Vrouwen zijn ondervertegenwoordigd in vele takken van sport. Volgens de Eurobarometer voor sport en lichaamsbeweging (2013) doen meisjes en vrouwen nog steeds minder aan sport dan jongens en mannen.
13. Het aantal vrouwen met een leidinggevende functie in sportbestuursorganen en sportbegeleiding is nog steeds laag.
14. Gendergebaseerd geweld in de sport, met name seksuele intimidatie en misbruik van minderjarigen, vormt een belangrijk probleem; nader onderzoek kan evenwel tot een beter inzicht daarin leiden.
15. De rollen van man en vrouw worden van kindsbeen af aangeleerd en aangemoedigd, en kunnen de verlangens, de belangstelling en de ambities van vrouwen en mannen in het openbare en in het privéleven beïnvloeden.
16. De media, waaronder de reclamewereld, dragen bij tot de reproductie van cultureel overgedragen stereotypen en beelden van vrouwen en mannen, en kunnen een belangrijke rol spelen bij het bestrijden van genderstereotypen.
17. In zijn conclusies over de rol van sport als bron en motor van actieve sociale insluiting⁽¹⁾ heeft de Raad de lidstaten en de Commissie verzocht acties in verband met het integreren van gendergelijkheid in sportgerelateerde activiteiten te steunen, met name ten aanzien van beleidsbepalende posities, en een sportbeleid te voeren dat recht doet aan de rollen van vrouwen en mannen zoals geschetst in de EU-genderstrategie. Voorts moet gendergebaseerd geweld worden bestreden, opdat vrouwen en mannen hun mensenrechten ten volle kunnen uitoefenen en gendergelijkheid tot stand wordt gebracht.

BENADRUKT HET POTENTIEEL VAN SPORT OM DEZE UITDAGINGEN AAN TE PAKKEN:

18. Sport kan een doeltreffend instrument zijn voor gelijke kansen en sociale insluiting. Echte gendergelijkheid kan niet door wetgeving alleen tot stand worden gebracht. Specifieke maatregelen en genderintegratie zijn eveneens noodzakelijk om ervoor te zorgen dat het aanzienlijke potentieel van de sportsector in dit opzicht wordt benut, gelet op bijvoorbeeld het belang ervan voor de identiteitsvorming bij kinderen en jongeren.
19. Sport kan de vaardigheden, kennis en competenties van vrouwen en mannen verbeteren en dus ook hun mobiliteit en hun inzetbaarheid op de arbeidsmarkt vergroten. Een meer genderinclusieve personeelsofbouw kan sport ten goeden komen en leiden tot een ontwikkeling waarbij meer vrouwen en mannen door sportbeoefening worden aangetrokken en een nieuwe, innovatieve benadering van coachen, trainen, beheren en arbitrage ontstaat.

⁽¹⁾ PB C 326 van 3.12.2010, blz. 5.

VERZOEKT DE LIDSTATEN OM, MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

20. Zich te beraden op de ontwikkeling en de voortzetting van nationale actieplannen, algemene overeenkomsten of een algemene strategie inzake gendergelijkheid in de sport, in nauwe samenwerking met de sportwereld.
21. Te attenderen op de waarde van diversiteit en genderevenwicht in het sportbestuurswerk en gendergelijkheid bij de beleidsvorming op alle niveaus en in alle takken van sport te bevorderen.
22. Zich te beraden op de ontwikkeling en het gebruik van educatief materiaal voor de opleiding van beleidsmakers en begeleiders in de sport, alsmede ten behoeve van ouders, om bij te dragen tot de uitbanning van genderstereotypen en tot het bevorderen van gendergelijkheid op alle niveaus van onderwijs en sporttraining.
23. De ontwikkeling te overwegen van beleidsmaatregelen en programma's om genderstereotypen uit te bannen en reeds voor jonge kinderen gendergelijkheid te bevorderen in onderwijscurricula en -praktijken, mede door onderzoek, studies, statistieken en het analyseren van het effect van genderstereotypen op het streven naar daadwerkelijke gendergelijkheid in de sport.
24. Het voorkómen van gendergebaseerd geweld in de sport, reeds bij jonge kinderen, en het beschermen van slachtoffers en potentiële slachtoffers van seksuele intimidatie in de sport, te bevorderen. Beste praktijken uit te wisselen met betrekking tot de wijze waarop sportorganisaties seksueel misbruik en seksuele intimidatie in de sport kunnen voorkomen en bestrijden.
25. Zich te beraden op de mogelijkheid die grote sportevenementen bieden voor het organiseren van preventie- en bewustmakingcampagnes betreffende mensenhandel die gericht is op seksuele uitbuiting.

VERZOEKT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE, BINNEN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN, MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL EN MET EERBIEDIGING VAN DE VERANTWOORDELIJKHEID VAN DE LIDSTATEN VOOR HET SPORTBELEID, OM:

26. Zich samen met sportorganisaties te beraden op adequate en proportionele maatregelen, overeenkomstig het nationale en het EU-recht en de toepasselijke gegevensbeschermingswetgeving, teneinde de geschiktheid van personen die werkzaam zijn in de sport (in het bijzonder met minderjarigen) te controleren. Daarbij valt te denken aan registratiesystemen, persoonlijke gesprekken of referenties (onder meer verklaringen omtrent het gedrag).
27. Het genderperspectief in het sportbeleid te integreren en te versterken en de uitbanning van genderstereotypen te bevorderen door middel van sport- en aanverwant beleid alsmede EU-programma's op alle niveaus, in overeenstemming met het beginsel van integriteit in de sport.
28. De problematiek van het genderperspectief op te nemen in het kader van relevante toekomstige maatregelen voor sport op nationaal en EU-niveau.
29. De toegankelijkheid voor alle relevante betrokkenen te bevorderen en in voorkomend geval deelname aan Europese programma's zoals Erasmus+ en andere financieringsinstrumenten van de EU aan te moedigen met het oog op het stimuleren van gendergelijkheid in de sport, waarbij bijzondere aandacht moet uitgaan naar begeleiders en hun opleiding en naar een correcte beeldvorming met betrekking tot sport in de media.
30. Na te gaan of gendergelijkheidsdoelstellingen in voorkomend geval deel kunnen uitmaken van de voorwaarden voor het toekennen van overheidsfinanciering aan sportorganisaties.
31. Aan te moedigen dat in de evaluatie door overheidsinstanties van voorgestelde sportprojecten en -programma's plaats wordt ingeruimd voor een praktische gendergebaseerde aanpak.
32. Zich te beraden op de opstelling van richtsnoeren waarmee de uitvoering van belangrijke acties op EU-niveau kan worden ondersteund.
33. Zich te beraden op de mogelijkheid om, in samenwerking met de internationale sportorganisaties, een „intentieverklaring” aangaande gendergelijkheid in de sport op te stellen.

ROEPT, MET INACHTNEMING VAN HUN AUTONOMIE, DE SPORTORGANISATIES EN STAKEHOLDERS ERTOE OP OM:

34. Zich te beraden op de ontwikkeling en voortzetting van actieplannen of -strategieën betreffende gendergelijkheid in de sport.
35. Te attenderen op de waarde van diversiteit en genderevenwicht in het sportbestuurswerk en onder begeleiders, en gendergelijkheid bij de beleidsvorming op alle niveaus en in alle takken van sport te bevorderen.
36. Zich te beraden op gendergelijkheid in de sport en dit in hun beleid te integreren, en voorts de uitbanning van genderstereotypen te bevorderen door promotiecampagnes en het ontwikkelen en benutten van educatief materiaal voor de opleiding van besluitvormers en begeleiders van alle leeftijden in de sport.
37. Te voorzien in specifieke maatregelen en procedures voor gendergebaseerd geweld in ethische codes en zich te beraden op gerichte maatregelen zoals meldpunten en specifieke ondersteuningsdiensten voor slachtoffers.
38. Niet-seksistische sportverslaggeving in de media aan te moedigen.
39. Een beter genderevenwicht in bestuursorganen en -commissies op sportgebied aan te moedigen, evenals bij het beheer en de begeleiding, en te streven naar het elimineren van niet-wetgevingsobstakels die vrouwen verhinderen zich met dergelijke functies te belasten.

VERZOEKT DE COMMISSIE OM:

40. Het genderperspectief te integreren in alle aspecten van het sportbeleid, en het uitbannen van genderstereotypen in de sportwereld op alle niveaus te stimuleren.
 41. De actieve samenwerking tussen de relevante sociale partners in het kader van de sociale dialoog alsmede met de sportwereld te bevorderen in het kader van de gestructureerde dialoog, teneinde op verschillende terreinen, waaronder de arbeidsmarkt, de genderongelijkheid terug te dringen.
 42. Steun te verlenen aan transnationale initiatieven (waaronder bewustmakingscampagnes, uitwisseling van beste praktijken, studies, netwerken, projecten) die gericht zijn op de uitvoering van nationale en internationale strategische acties voor gendergelijkheid in de sport in het kader van EU-financieringsprogramma's zoals Erasmus+, met bijzondere aandacht voor besluitvorming in sportbestuursorganen, begeleiding, en de strijd tegen gendergebaseerd geweld en negatieve stereotypen in de sport.
 43. Onderzoek te verrichten naar gendergelijkheid in de sport, op alle niveaus en in alle takken van sport, waarbij bijzondere aandacht zou moeten uitgaan naar begeleiding, training, beheer en arbitrage, in nauwe samenwerking met het Europees Instituut voor gendergelijkheid. Daarnaast een specifieke studie opzetten naar het karakter en de omvang van gendergebaseerd geweld in de sport.
 44. De ontwikkeling te ondersteunen en het gebruik te bevorderen van aangepaste gendermainstreamingsinstrumenten zoals genderbudgettering en gendereffectbeoordelingen, en de toepassing van deze instrumenten in het kader van Erasmus+ en andere EU-financieringsinstrumenten in voorkomend geval in overweging te nemen.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL